73STE JAARGANG No. 9634 DINSDAG 5 JUNI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Antilliaanse ambtenaren bezorgd over belegging pensioengelden

Waarom geen vertegenwoordiger in College van Commissarissen van het pensioenfonds?

Willemstad. — In „De Ambtenaar van de Nederlandse Antillen", het orgaan van de A.N.A.A.B. (mei '56) werd onder de bestuursmededelingen bekend gemaakt, dat de Bond een verzoek heeft gericht aan Z.E. de Gouverneur, om in het College van Commissarissen van het Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen een lid te willen benoemen op voordracht van de A.N.A.A.B. Het Bestuur van de Bond suggereert, dat dit zou kunnen geschieden door het College van vijf tot zes leden uit te breiden, dan wel door een benoeming in de eerstvolgende vacature in dit college.

Dit verzoek doet de volgende vraag rijzen. Waarom is niet reeds lange tijd een (en waarom slechts één?) vertegenwoordiger van deze Bond lid van het College van commissarrissen van het Pensioenfonds? Dit fonds bestaat immers uit gelden, welke van de ambtenaren wordt ingehouden op hun salarissen; dit geld wordt immers voor de ambtenaar "opzijgezet" met de bedoeling hem enige zekerheid te geven voor de oude dag? Het lijkt zo gezien toch niet meer dan billijk, dan dat de ambtenaar over het beheer van dit geld en zeker over de beleggingen daarvan enige zeggenschap mag hebben en tenminste de eis kan stellen dat zijn belangen door het College van commissarrissen op een verantwoorde wijze worden behartigd.

Men mag toch aannemen, dat de A.N.A.A.B., met zijn afdelingen: Curaçao, Aruba, de Bond van Gepensioeneerden der Nederlandse Antillen en de R.K. Onderwijzers vereniging "Don Bosco", voor alle ambtenaren representabel geacht mag worden; dat derhalve een reëele vertegenwoordiging van de aldus georganiseerde ambtenaren in het College van commissarrissen op zijn zachtst gezegd op zijn plaats zou zijn. De verantwoording omtrent het beleid van het pensioenfonds rust daardoor mede op de schouders van de ambtenaren zelf.

Voor de eerste keer in het 20-jarig bestaan van de Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond zal een buitengewone ledenvergadering van deze bond worden bijeengeroepen voor de afdeling Curaçao, zulks volgens het in artikel 12 van de Statuten gestelde recht van de leden: „op een schriftelijk met redenen omkleed verzoek van tenminste 25 stemgerechtigde leden". Het Bestuur van de afdeling Curaçao heeft deze vergadering aangekondigd in de dagbladen voor dinsdag 12 juni a.s.

Op de agenda staat als hoofdpunt: „Beleggingspolitiek Pensioenfonds". Wanneer wij, uitgerust met deze wetenschap geruchten opvangen met nogal wilde verhalen over dit Pensioenfonds, dan zijn wij geneigd ons af te vragen: „wat is hier gaande?" En vele lezers met ons.

In bijgaand artikel wordt een poging gedaan om een actueel geworden kwestie te belichten en een dreigend conflict voor onze lezers van kanttekeningen te voorzien.

Is het hier gesignaleerde een sedert lang bestaande mistoestand, juist de laatste weken is deze actueel geworden en vraagt om een acute verbetering. Zolang er geen reden is om te twijfelen aan een goed beheer en aan voldoence realiteitszin en verantwoordelijkheidsbesef van het College van Commissarissen (een en ander uiteraard uit het oogpunt van de ambtenaren!) is er geen reden om het beleid aan te vallen. Dan ontstaat ook niet zo gauw de behoefte om in de bestaande toestand verandering te brengen. Wanneer echter zo'n verandering tevens een verbetering zou betekenen, wordt de kwestie actueel.

Wanneer de ambtenaar gaat twijfelen aan dit beleid en zijn belangen niet meer, of niet voldoende veilig gesteld weet, dan werpt zich vanzelf de vraag op, waarom hijzelf niet in staat wordt gesteld om mede het beleid uit te maken.

Bestaat zulk een twijfel thans? De op verzoek van de leden uitgeschreven vergadering voor de afdeling Curacao van de Bond lijkt ons een duidelijke vingerwijzing in die richting. Want zoals gezegd: op deze avond zal de beleggingspolitiek van het Pensioenfonds worden besproken en als wij goed zijn ingelicht: aangevallen.

Speurt men dan verder naar de oorzaken van de twijfel aan het beleid van het Pensioenfonds dan komt men weer terecht bij het meinummer van „De Ambtenaar"; daarin wordt namelijk een brief gepubliceerd van de A.N.A.A.B. aan het College van Commissarissen van het Pensioenfonds. Hierin wordt gewag gemaakt van de aanzienlijke kapitalen welke de eilandgebieden behoeven voor de financiering van hotels en watervoorzieningsobjecten, de bouwcredietbank en het volkswoningbouwproject, waarvoor wellicht een beroep zal worden gedaan op de Nederlands Antilliaanse kapitaalmarkt. In het schrijven wordt dan gesteld dat het in de lijn der verwachting ligt, dat o.a. een beroep wordt gedaan op de voor belegging beschikbare gelden van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen. Het Bestuur van de A.N.A.A.B. acht het in verband hiermede noodzakelijk, dat wordt vastgesteld:

a. **of het Pensioenfonds zal deelnemen, en zo ja,**
b. **wat in dat geval de maximale deelneming zal zijn.**

De Bond stelt zich op het standpunt dat de geslotenheid van de economie op de Nederlandse Antillen zodanig is, dat deelneming van het Pensioenfonds in deze beleggingen ongewenst is en moet worden vermeden.

De doelstelling van het Pensioenfonds, namelijk het veiligstellen van de pensioenuitkeringen onafhankelijk van de economie van de Nederlandse Antillen, staat lijnrecht tegenover het beleggen van gelden uit dit fonds in de Antillen.

Wij achten dit standpunt juist. Het is niet alleen de mening van de A.N.A.A.B., maar die van ieder weldenkend mens, die de toestand onder ogen durft te zien. Het is nauwelijks een week geleden, dat in dit blad (in een overigens geheel ander verband) de woorden werden aangehaald van een onzer industriëlen, die in een interview o.m. zeide:

„....men dient, vooral in zaken, de realiteit voor ogen te houden en de realiteit is deze, dat de olie hier een belangrijke werkverruiming bracht en een belangrijke welvaart. Maar noch het één, noch het ander heeft zich in de loop der jaren van de olie kunnen losmaken. En dat betekent, dat dit alles op de dag dat de olie verdwijnt als een kaartenhuis ineen zal zakken."

Deze industrieel spreekt verder van de **wetenschap** dat de olievoorraden van Venezuela niet onuitputtelijk zijn. Maar **voordien** zullen economische en politieke oorzaken het raffineren van olie op Curacao wel hebben doen stoppen.

Dit zijn woorden uit 1953. Dat betekent, dat wij drie jaar dichter zijn genaderd tot het kaartenhuis. En hoewel de economische en politieke oorzaken geen onfeilbare zekerheid zijn, zijn het factoren waarmede men zeker rekening dient te houden.

In het schrijven van de Bond aan het College van Commissarissen wordt duidelijk geformuleerd dat de Band van mening is dat beslist **niet** moet worden deelgenomen. Voor het geval het College een andere mening is toegedaan, zou het Bestuur van de Bond als minimum eis gesteld willen zien, dat er een grens wordt bepaald voor het totaal op de Nederlandse Antillen te investeren bedrag.

Het gaat hier om het gevaar dat de fondsen op een te eenzijdige wijze en te weinig gespreid worden belegd. Zijn er wel voldoende waarborgen aanwezig om een grote lening te rechtvaardigen? Wie zal die waarborgen moeten geven? Het Land? Neen, want het Land is eveneens afhankelijk van de tijdelijke welvaart.

Indien een wereldomvattende bankinstelling of een combinatie van dergelijke instellingen, of b.v. het rijksdeel Nederland zulk een garantieverklaring zou willen geven (en dit betwijfelen wij ten zeerste!), dan zou althans aan een bezwaar tegemoet gekomen zijn. Maar dan nog zijn er voldoende bedenkingen aan te voeren door de ambtenaren, die stuk voor stuk deelgenoten zijn in het pensioenfonds.

In antwoord op dit schrijven, zo vernemen wij nader, ontving het Bestuur van de A.N.A.A.B. antwoord van het College van Commissarissen van het Pensioenfonds, waarin heel laconiek gezegd wordt, dat de suggesties bestudeerd zijn en dat terzake van de beleggingen van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen overleg gepleegd wordt met de Raad van Ministers van de Nederlandse Antillen. Maar intussen is reeds bekend geworden dat het College van Commissarissen een bedrag van fl. 2.000.000 heeft toegezegd aan een der eilandgebieden voor de financiering van een openbaar project. Deze lening zou een looptijd hebben van.... 30 jaar, tegen een rente van.... 3 % ! Is zulk een lening — wie ook de lener is en waar deze belegging ook zal plaatsvinden — aantrekkelijk voor het fonds? Zijn er geen betere beleggingen te vinden, met en kortere aflossingsperiode met 'n hogere rente; met een geringere risico; met een betere garantieverklaring? En zo nee: zou het dan nog wel gewenst zijn zulk een belegging aan te gaan? Wij betwijfelen het ten zeerste: betere beleggingen zijn er zeker te vinden en indien dit niet het geval was, zou men altijd liever 20 keer honderdduizend gulden belegd willen zien op verschillende plaatsen, dan ineens twee miljoen te verstrekken aan — dat blijkt toch wel uit deze overwegingen — te groot risico dragende leningen.

Men kan sympathiek staan tegenover de plannen van de eilandgebieden om verschillende projecten van algemeen belang tot ontwikkeling en uitvoering te brengen. Wij willen daaraan zeker onze morele steun niet onthouden. Dat zal ook de ambtenarenbond niet willen. Maar het is ons niet duidelijk, daar hiervoor het Pensioenfonds — beter nog: de ambtenaren — zo'n groot risico moeten dragen.

Kan men elders niet terecht? Des te meer klemt dan de huivering van de A.N.A.A.B. over het beleid van het College van Commissarissen! En zal men, waar het besluit reeds genomen is, moeten toezien hoe dit risico de ambtenaar is opgedrongen, dan is het een zaak van grote zorg, verbetering te brengen in het gewraakte beleid. En die verbetering kan naar onze mening alleen hierin bestaan, dat de ambtenaar, via zijn Bond, medezeggenschap krijgt in de aangelegenheden, die voor hem van evident belang zijn. Reeds wordt verteld, dat nú al vijf miljoen van het Pensioenfonds in de Nederlandse Antillen zelf belegd zijn. Terecht vraagt men zich af wat er gaat gebeuren met de resterende miljoenen! Want vijf miljoen gulden is reeds een bedrag, dat noch door Curacao, noch door Aruba, noch door alle eilandgebieden gezamenlijk kan worden gewaarborgd. Niet alleen het verdwijnen van de oliewelvaart, maar ook andere onvoorziene rampen moeten — wil men zakelijk zijn — voorzien worden: een stormramp, een oorlog of een politieke omwenteling in eigen gebied of elders. Dan zijn de belegde miljoenen wellicht verloren. En de ambtenaar zal vergeefs na volbrachte taak zijn ingehouden geld opvragen. Wij zijn dan ook benieuwd naar wat besproken zal worden op de volgende te houden buitengewone vergadering van de A.N.A.A.B.

Echtpaar Juda komt naar Ned. Antillen

Wllemstad. — Door de Sticusa wordt naar Suriname en de Nederlandse Antillen uitgezonden het echtpaar Juda Mevr. Juda, geboren Cobie van der Hoeven, is de bekende balletlerares, die in Suriname zoveel opgang heeft gemaakt. De uitvoeringen op Curaçao worden georganiseerd door de Curaçaose Kunstkring.

Uitbreiding Surinaamse bierbrouwerij

Paramaribo. - Tijdens het bezoek van het Koninklijk Paar het vorig jaar aan Suriname, stelde in de n.m. van 28 oktober Z.K.H. Prins Bernhard, met een draai aan een afsluiter, de Surinaamse „Amstel Brouwerij" in bedrijf. De nog geen jaar oude brouwerij zal nu al worden uitgebreid. Er zal bij de bestaande brouwerij worden bijgebouwd, de capaciteit zal worden verdubbeld en worden gebracht op 3.000.000 liters. De uitbreiding zal alleen de produktie van Pilsener betreffen; ook bestaan er plannen om later stout te brouwen. De brouwerij kan op het ogenblik niet aan de binnenlandse vraag naar het „Parbo-bier", dat de brouwerij op de markt brengt, voldoen, zodat moest worden overgegaan tot uitbreiding. De uitbreidingswerkzaamheden zullen ongeveer een jaar in beslag nemen.

Onherroepelijke uitspraak in bubblegum-zaak

Willemstad. - Hedenochtend heeft het Hof van Justitie onherroepelijk uitspraak gedaan in de bubble-gum-zaak tegen mevr. G. E. de V. Dit is de derde keer dat vonnis is gewezen in deze zaak, doch deze keer is het onherroepelijk.

De eerste keer werd mevr. G. E. de V. bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maal een week voorwaardelijk, proeftijd twee jaar en een geldboete van twee maal fl. 100.— subsidiair twee maal 40 dagen. De beklaagde ging echter in verzet en ten tweede male wees het Gerecht in Eerste Aanleg vonnis, waarbij het eerste vonnis werd vernietigd en de beklaagde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maal 3 dagen en een boete van twee maal 25 gulden, subsidiair 2 x 10 dagen hechtenis.

De heren Mr. Povel, Van der Veen en Bondam wezen hedenochtend vonnis, waarbij op grond van juridisch-technische gronden het verzetvonnis werd vernietigd en beklaagde werd veroordeeld tot twee maal drie dagen hechtenis, voorwaardelijk, met een proeftijd van twee jaar, plus een geldboete van twee maal fl. 12.50 subs. 2 maal 5 dagen gevangenisstraf, terzake het ten laste gelegde, opleverende de overtreding van: „Enige afbeelding, geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, aan een minderjarige beneden de 18 jaar in handen te geven", voorzien en strafbaar gesteld in artikel 471 van het Wetboek van Strafrecht van Curacao.

Met deze uitspraak van het hoogste gerechtshof in de Nederlandse Antillen is een einde gekomen aan de geruchtmakende bubble-gum zaak. Bovenomschreven procesvoering moet als een „test-case" beschouwd worden van de Justitie om de houding van de rechtspraak te doen peilen met betrekking tot de verkoop van de pin-up girlplaatjes die als aantrekking dienen voor de verkoop van de kauwgom.

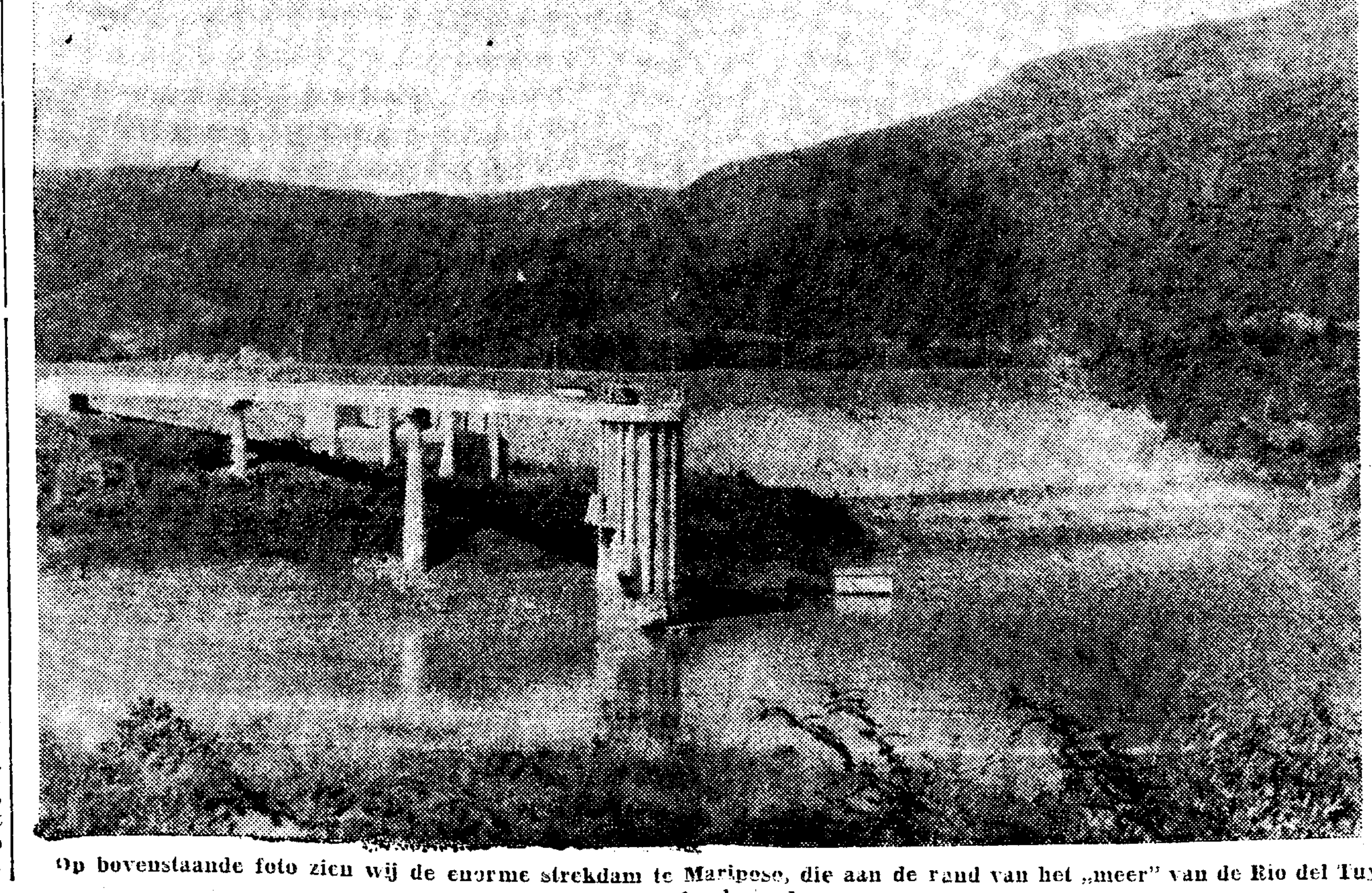
President JIMENEZ bezoekt watervoorziening Rio del Tuy

Caracas. — De President van de Republiek Venezuela, Generaal Marcos Perez Jimenez, heeft jongstleden zaterdag de machtige werken van de Watervoorzieningsdienst te Mariposo, aan de Rio del Tuy, bezichtigd. Deze werken worden met een koortsachtige spoed uitgevoerd daar de wereldstad Caracas steeds met een enorm watergebrek te kampen heeft gehad. De "Amigoe di Curaçao" schreef hier reeds een reportage over op donderdag 5 april j.l.

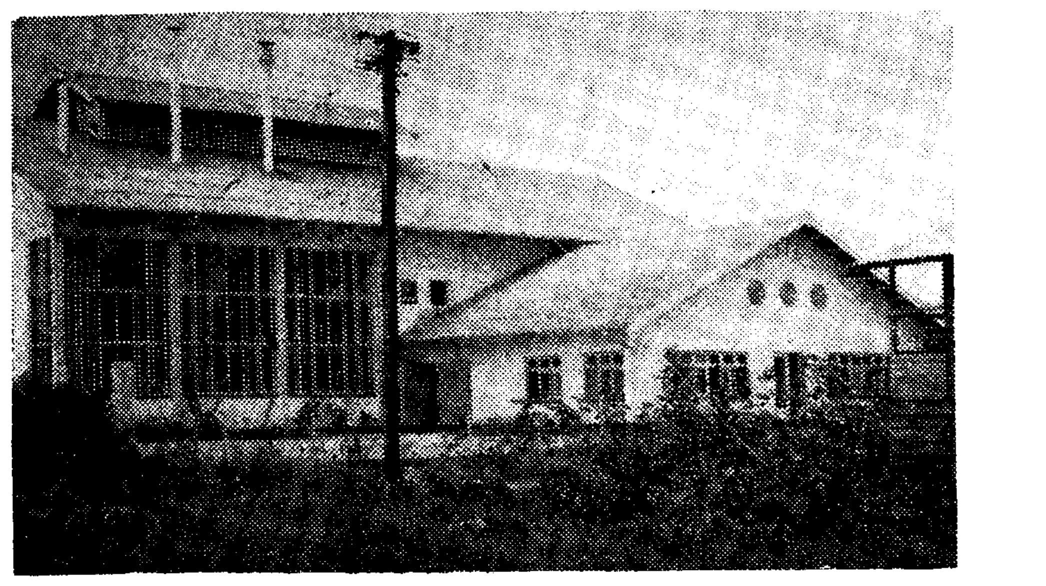
Het gereed komen van de installatie te Mariposo wordt dan ook door duizenden met spanning afgewacht. De President werd over de werken rondgeleid door Dr. Matias Brewer, de Voorzitter van INOS (Watervoorzieningsdienst), de chef van de Coordinatie-dienst Dr. Jesus G. Pieretti, en enkele andere autoriteiten.

De President van de Venezolaanse Republiek toonde zich zeer tevreden over de gemaakte vorderingen in de bouw van de enorme electriciteitscentrale, welke de energie zal opleveren om het water straks met een snelheid van 3000 liter per seconde naar Caracas te pompen. De produktie van het waterconcern te Mariposo zal 10.800.000 liter per uur bedragen. In totaal werden 4 pompstations gebouwd met vier extra installaties. Er werd een pijpleiding aangelegd met een lengte van 28,2 kilometer. Het werk is bijna gereed en de INOS zal weldra proeven nemen.

Men hoopt dat de watervoorzieningsdienst voor Caracas eind volgende maand in gebruik kan worden genomen. De proeven met de pompen zullen zeer waarschijnlijk deze week aanvangen, nabij de Rio del Tuy.

Op bovenstaande foto zien wij de enorme stekdam te Mariposo, die aan de rand van het „meer" van de Rio del Tuy werd gebouwd.

Een gedeelte van de Pardo Bierbrouwerij te Surinama.

Wraakoefening van Generaal Trujillo?

AMERIKAANSE RECHERCHE MENGT ZICH IN DE GEHEIMZINNIGE ZAAK-GALINDEZ

Lector in de Baskische taal sinds 12 maart spoorloos uit New York verdwenen

(Van een speciale correspondent)

Op grond van de bewering van een 41-jarige balling, afkomstig uit de Dominicaanse Republiek is de officier van justitie van de stad New York zich onlangs gaan bemoeien met de mysterieuze zaak van dr. Jesus de Galindez, lector in de Baskische taal aan de Universiteit van Columbia, die op 12 maart j.l. spoorloos is verdwenen. Nicolas Silfa, die optreedt als woordvoerder van de Dominicaanse Revolutionaire Partij in de Verenigde Staten, heeft de officier van justitie thans meegedeeld, dat hij van mening is, dat dr. De Galindez door agenten van de Dominicaanse dictator, generaal Rafael Leónidas Trupillo Molina, levend in de stookketel van het Domiincaanse schip „Fundacion" is geworpen en verbrand. De verdwijning van dr. De Galindez is langzamerhand in Amerika een „cause célèbre" geworden. Herhaaldelijk is al beweerd, dat de lector door handlangers var Trujillo uit de weg is geruimd, omdat hij een dissertatie heeft geschreven, waarin hij de dictator ervan beschuldigt sinds 1930 als een feodale tiran over de Dominicaanse Republiek te hebben geheerst en verantwoordelijk te zijn voor meer dan 140 politieke moorden. President Eisenhower zei op 9 mei tijdens een persconferentie, dat de verdwijning van De Galindez op dat ogenblik nog een „zuiver geval van verdwijning" was en dat de federale recherche geen recht had zich ermee te bemoeien.

In februari j.l. werd de dissertatie van de 42-jarige dr. De Galindez goedgekeurd door een commissie van hoogleraren van de Columbia Universiteit, onder voorzitterschap van prof. dr. Lindsay Rogers. Door de verdwijning van de auteur is de publikatie van de Engelse versie van het proefschrift, „Het Tijdperk van Trujillo", vertraagd. Een Spaanse versie verschijnt echter binnenkort te Santiago in Chili. Dr. De Galindez, die van 1940 tot 1946 in de Dominicaanse Republiek heeft gewoond, schrijft in een voorwoord, dat hij het bewind van Trujillo tot onderwerp van zijn proefschrift heeft genomen, omdat het een typische en steeds terugkerende vorm is van Latijns-Amerikaanse dictatuur.

Hij geeft een uitvoerig overzicht van de methoden, die Trujillo sinds 1930 heeft toegepast om aan de macht te blijven, nu eens in de officiële functie van staatshoofd, dan weer, zoals op het ogenblik, als de man, die zelf de touwtjes in handen houdt, maar anderen, meestal familieleden, op de voorgrond laat optreden.

Terreurmethoden

In het proefschrift wordt veel aandacht besteed aan de terreurmethoden, waarvan Trujillo zich zou bedienen, niet alleen ten opzichte van zijn onderdanen in eigen land, maar ook tegen de Dominicanen in het buitenland.

Ook de „operette-aspecten" van zijn bewind worden door dr. De Galindez belict. Trujillo's jongere broer Hector is op het ogenblik president, zijn aangenomen zoon Rafael Trujillo Martinez wordt opgeleid om hem later op te volgen. De jongen werd op 4-jarige leeftijd benoemd tot kolonel in het leger en op 9-jarige leeftijd tot brigade-generaal. Thans is hij inspecteur van de buitenlandse dienst. Een park is naar hem genoemd en zijn afbeelding komt voor op postzegels.

Een dochter van de dictator, Flor de Oro, is nu in ongenade, omdat ze voor de zevende keer van echt is gescheiden (de eerste keer van Porfirio Rubirosa, die later is „gehuwd" met Danielle Darrieux, Doris Duke en Barbara Hutton). Een andere dochter van Trujillo, die nu tien jaar is, werd in 1953 in de rang van ambassadeur afgevaardigd naar de kroning van koningin Elizabeth. Twee broers van Trujillo, vier zwagers, twee ooms en drie neven eten verder nog van de Dominicaanse staatsruif.

Papieren s.v.p.

De aantijging van Nicolaas Silfa is voor de officier van justitie in New York aanleiding geweest om bij de „New York and Cuba Mail Steamship Company" alle papieren op te vragen, die betrekking hebben op het verblijf van de „Fundacion" in New York.

De consul-generaal van de Dominicaanse Republiek, Arturo R. Espaillat, heeft de beschuldiging van Silfa ten stelligste ontkend. Hij geeft toe, dat de „Fundacion" een andere bemanning heeft gekregen, maar hij biedt aan om de gehele oorspronkelijke bemanning voor ondervraging naar New York te laten komen. Espaillat vestigt er in een brief aan de New York Times ook nog de aandacht op, dat De Galindez enige tijd heeft behoord tot de verdedigers van de communistisch-gezinde ex-president van Guatemala, Arbenz Guzman.

Een zeer gunstige beoordeling van Trujillo's bewind tenslotte is op 28 april tot uiting gekomen in een brief in de New York Times, gedateerd Ciudad Trujillo 18 april en o.m. ondertekend door mgr. Ricardo Pittini, aartsbisschop primaat van Amerika. Daarin wordt gezegd, dat Trujillo's beleid de Dominicaanse Republiek zeer ten goede is gekomen en dat, als men hier van een dictator mag spreken, dit er een is, die door zijn volk wordt bemind en geëerd.

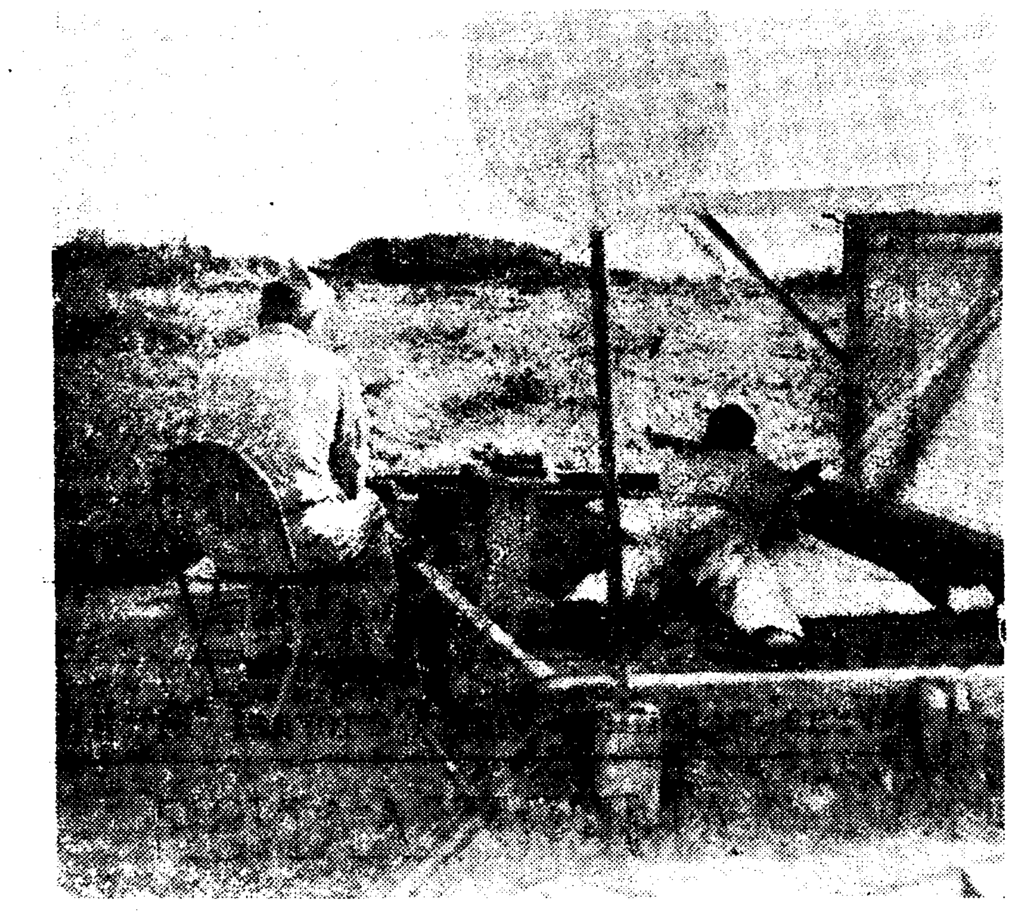
Op het Parijse vliegveld Orly arriveerde Audrey Hepburn met haar echtgenoot. Audrey zal enige tijd in Parijs verblijven voor de opnamen van de film „Funny Face". Bij aankomst boden enige jeugdige balletdanseresjes Audrey bloemen aan.

Surinamer Hary Musai ontving wijding van subdiakonaat

Paramaribo. — Zaterdag voor Pinksteren, werd door Mgr. Kuypers in het Groot-Seminarie der Paters Redemptoristen te Wittem de Surinamer Hary Musai tot subdiaken gewijd. In september van dit jaar zal hij de wijdingen van het diaconaat en het priesterschap ontvangen. Hij zal de eerste Surinaamse - Hindostaanse priester zijn, die na zijn priesterwijding naar zijn geboorteland Suriname zal terugkeren om hier onder de Hindostanen te arbeiden. Aldus vernemen wij van onze Surinaamse correspondent.

De Marinekampioenschappen

Majoor Keyzer doet greep naar eerste plaats geweerschieten

Een sterke wind gooide hedenochtend op de schietbaan roet in het eten en deed vele schutters missen. Hier een geweerschutter.

Interessante voetbal- en volleyballwedstrijden

Willemstad. — In de vroege ochtenduren van maandag heerst op de schietbanen van Hato reeds een grote bedrijvigheid.

De Marinekampioenschappen vingen aan met de schietwedstrijden personeel geweer en pistool.

De schietbanen maakten een fleurige indruk want nast de rode vlaggen, die iedereen duidelijk maken dat er met scherp wordt geschoten, was de baan ook nog uitgebreid versierd met allerlei pavoiseervlaggen. Pittige muziek en een cantinetent met "kouwe pij pies", limonade etc. zorgden verder voor een opgewekte stemming onder de deelnemers.

De spanning in de tenten waar de deelnemers in de schaduw op hun beurt zaten te wachten, was tastbaar. Er heerste bijna de sfeer van het beroemde zweetkamertje. Gelukkig ontbrak het echter niet aan leedvermaak en luchtig getapte opmerkingen.

Op deze eerste wedstrijddag wist de Majoor der Mariniers Keyzer van de Marinierskazerne Suffisant het hoogste resultaat te boeken op geweer (149 pnt) terwijl de 1e Luitenant der Mariniers Doorman momenteel met 46 pnt de eerste plaats bezet op pistool. Er kan echter nog van alles gebeuren, want slechts de helft der deelnemers heeft tot nu toe een beurt gehad. De tweede groep is hedenochtend met schieten begonnen.

Pistoolschieters in actie op de schietbaan op Hato, hedenochtend.

Voetbal.

De voetbalwedstrijden op het Asientosportveld hadden een geanimeerd verloop. Alle spelers vochten voor wat zij waard waren en werden hierbij fanatiek bijgestaan door de supporters langs de lijn.

De Mariniers van Suffisant lieten er geen twijfel over bestaan wie de sterkste was en versloegen de MLD met 7-1. Ondanks deze hoge score toonden de MLD'ers een goede wedstrijdmentaliteit en bleven zij actief tot het eindsignaal. De Marinier Zwambern had in deze wedstrijd een productieve bui en scoorde 5 doelpunten. De wedstrijd MBS-MKSAV leverde een enerverende 2e helft op met als einduitslag 4-3 in het voordeel van de Arubanen.

Volleybal.

Uitslagen: WZN — MLD 4-15, 7-15, 6-15
MLD — MKS 10-15, 15-7, 7-15.
WZN — MKSAV 6-15, 16-14, 8-15.

Vooral de wedstrijd MLD — MKS had een zeer spannend verloop, daar in deze wedstrijd de twee teams met de meeste kampioensaspiraties tegen mekaar aantreden.

Heden worden de wedstrijden schieten, voetbal en volleybal voortgezet.

Bestuur C.C.C. herkozen

Willemstad. — Gisteravond is tijdens een vergadering in de Wetenschappelijke Bibliotheek alhier het oude bestuur van het Cultureel Centrum Curaçao herkozen. Het bestuur bestaat uit de volgende personen: I. W. Bennebroek-Gravenhorst, J. R. Quast, dr L. A. G. O. Lashley, C. H. Edel van Twisk, mevr. M. Henriquez, H. Beaujon en B. Ph. Römer.

Als nieuwe leden van de raad van algemeen beleid werden gekozen: mevr. A. A. G. Smeets en de heren mr W. M. J. Alvarez Correa, mr E. C. Henriquez, A. N. T. van Meeteren, mr dr E. Monte, dr L. W. Statius van Eps en A. G. Senior.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren drie lichte aanrijdingen te behandelen.

Portemonnaie verloren

Willemstad. — Gisteren kwam de vrouw C. M. aangifte doen, dat zij tijdens het kopen van vis bij de Venezolaanse barkjes haar portemonnaie met ƒ 20.— had verloren.

Aangename thuiskomst.

Willemstad. — Vannacht werd er een man vanaf het tweede districT naar het hospitaal vervoerd, die mishandeld was. Het slachtoffer verklaarde, dat hij bij zijn thuiskomst ruzie had gekregen met zijn wettige echtgenote en haar concubine, die hem met vuistslagen de deur hadden uitgewerkt. De concubine bekende, dat hij de man met een stuk hout had geslagen en de vrouw verklaarde de man met haar vuisten te hebben bewerkt.

Ruim f 2000.— voor Gebrekkige kinderen

Willemstad. — In het voorbije weekend heeft het Instituut voor Gebrekkige Kinderen een kinderkermis gehouden die een bizonder succes is geworden. De opbrengst van deze drukbezochte kermis is bruto drie duizend gulden. Het bestuur van het Instituut hoopt er een fls. 2.250 van over te houden.

Voor de opening van de kermis voor de bezoekers zijn eerst de bewoners van het Instituut naar het feestterrein geweest waar zij zich konden vermaken.

De uitslag van de loterij is inmiddels bekend geworden. No. 77 won de fruitmand en no. 88 de grote mooie pop.

Bizonder erkentelijk is de leiding voor de buitengewone hulp die de zes groepen van de N.P.G. hebben geboden. Een woord van lof is hier dan ook wel op zijn plaats.

Verschenen

Willemstad. — Verschenen zijn in het Publicatieblad: Het Landsbesluit van de 12e mei 1956 no. 2, houdende goedkeuring van het besluit van het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao d.d. 29 februari 1956, no. 17; tot verlening van het recht tot erfpacht aan de "Stichting Caraibisch Marien Biologisch Instituut" op de twee percelen grond gelegen bij de Piscaderabaai ter gezamenlijke grotte van ongeveer 12500 m2;

Het Landsbesluit houdende Algemene Maatregelen van de 16e mei 1956 tot wijziging van de Bezoldigingsregeling 1948 (P.B. 1948, no. 152);

Het Landsbesluit houdende Algemene Maatregelen van de 16e mei 1956 ter uitvoering van artikel 1 van de Landsverordening van de 15e november 1955 houdende goedkeuring van de uitgifte van nieuwe muntbiljetten (P.B. 1955, no. 128);

Het Besluit van de 18e mei 1956 no. 1 tot afkondiging van de algemene maatregel van Rijksbestuur van 10 januari 1956, houdende wijziging van het Schepenbesluit 1952 (Stb. 1956, no. 16);

De Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 20e september 1955 (P.B. 1955 No.8 7) tot vaststelling van de Begroting van de Nederlandse Antillen voor het dienstjaar 1955. (2e Aanvullende Begroting 1955.);

De Landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de Begroting van het Eilandgebied de Bovenwindse Eilanden voor het dienstjaar 1956; en

De Landsverordening tot wijziging van het Curaçaosch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (P.B. 1931, no. 45).

Eveneens zijn bekend gemaakt de Statuten van de Naamloze Vennootschappen "N.V. Betonbouw", "Curaçaose Sigarettenfabriek N.V.", "Antilliaanse Patent- en Beleggingsmaatschappij N.V." en "Beleggingsmaatschappij "Mulgavo" N.V.".

Prinses Grace verwacht een baby

Parijs. - Volgens het Franse avondblad „France Soir" heeft pastoor Tucker, persoonlijk aalmoezenier van Prins Rainier van Monaco de berichten dat Prinses Grace in het begin van het volgend jaar een baby verwacht, bevestigd.

De Prins zou geschreven hebben dat Monaco eind januari of begin februari 1957 een troonopvolger of troonopvolgster zal hebben.

De Prins en Prinses worden vandaag in Monaco terug verwacht na hun huwelijksreis van zes weken.

Londen. — De nieuwe president-commissaris van de British Overseas Airways Corp (BOAC) G. Derlanger, heeft te Londen meegedeeld, dat de maatschappij naar verwacht wordt in het in maart 1957 eindigende begrotingsjaar een verlies van ongeveer 1,5 miljoen pdst. zal lijden. In het vorige begrotingsjaar had de maatschappij een netto winst van ongeveer 0,5 miljoen pdst. Volgens Derlanger zal het geraamde tekort voortvloeien uit de enerzijds toegenomen totale kosten en anderzijds uit de abnormale kosten, die gepaard gaan met de invoering van nieuwe vliegtuigtypes.

Aardige attentie

Willemstad. — Dezer dagen ontvingen wij van de fa. Vreugdenhil een school heerlijke Hollandse Nieuwe, kersvers uit Nederland per KLM aangevoerd. De verrukkelijke haringen hebben wij aanstonds verorberd, waarbij wij het Falcon bier goed liet smaken. De fa. Vreugdenhil liet de haringen namelijk vergezeld gaan van een carton van dit bekende bier. Een aardige geste.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 12 P.V.'s op en verleenden 36 maal assistentie.

Negen maanden met aftrek geeist tegen Soemita

Paramaribo. — Tegen de heer Soemita, lid van de Staten van Suriname, is een gevangenisstraf geëist van negen maanden met aftrek van vijf maanden voorarrest, wegens medeplichtigheid aan verduistering en verduistering. Hij stond terecht op de beschuldiging van ongeoorloofde financiële manipulaties met rijstexportlicenties, afgegeven ten bate van een Indonesische landbouwersvereniging, waarvan hij voorzitter is.

Zijn verdediger, de heer Van der Schroeff, concludeerde tot een straf gelijk aan het voorarrest.

In zijn laatste woord zeide de heer Soemita, dat hij een kleine fout beging in een poging het land vooruit te helpen.

De uitspraak is bepaald op 11 juni.

Groothertogin van Luxemburg bezoekt Nederland

Schiphol. — Op Schiphol zijn vandaag aangekomen groot-hertogin Charlotte en prins Felix van Luxemburg voor een staatsiebezoek aan Nederland. Zij werden verwelkomd door H.M. de Koningin en H.K.H. Prinses Beatrix. Z.K.H. de Prins der Nederlanden kon wegens een plotselinge keelontsteking niet aanwezig zijn. Talrijke autoriteiten werden aan de gasten voorgesteld, onder wie de gevolmachtigde ministers Pos en Lampe. Luid juichte het publiek, toen de calèche met de groothertogin en de koningin en die met prinses Beatrix en prins Felix zich in beweging zetten.

Nederland gaat militaire „kistjes" afschaffen

Utrecht. — Het volgend jaar zullen in Nederland de militaire "kistjes" zijn verdwenen. Hiermee wordt bedoeld het schoeisel dat sedert tientallen jaren door de militairen bij de landmacht is gedragen.

De lichting die in februari 1957 onder de wapenen komt zal ze reeds niet meer dragen, doch zijn uitgerust met de (in Nederland vervaardigde) zogenaamde Amerikaanse gevechtslaars.

Dit is een bruin lederen schoen met extra hoge kap en rubber zolen en hakken. Een order voor honderdduizend paren hiervan, als eerste aanlooporder, is al bij de Nederlandse schoenindustrie geplaatst.

Peronisten in Argentinie

Buenos Aires. - Peronistische elementen hebben in geheel Argentinië sabotagedaden gepleegd; naar waarnemers menen, in opdracht van een ondergrondse organisatie, die onrust wil veroorzaken.

In de provincie Salta in het Noorden ontspoorde een trein en ook elders werd sabotage aan spoorlijnen gepleegd. Op het vliegveld Oran van Salta werd een vliegtuig beschadigd. De stad Parana was verscheidene uren van elektriciteit verstoken. Zowel bij de Chileense als Paraguese grens is Peronistisch propagandamateriaal in beslag genomen.

PAUS aan beterende hand

Vaticaanstad. — De gezondheidstoestand van de Paus is aanzienlijk verbeterd. De behandelde doktoren stonden hem toe een aantal audiënties te verlenen.

Ex-president van Cuba krijgt asyl in V.S.

New York. — De voormalige president van Cuba, Carlos Prio Socarras verkreeg politiek asyl in de Verenigde Staten, evenwel onder de voorwaarde dat hij zich niet zal inlaten met activiteiten die schadelijk geacht kunnen worden voor de Verenigde Staten.

New York. — De Veiligheidsraad nam Maandag eenparig de Britse resolutie aan, die gewijzigd was om aan de Arabische wensen tegemoet te komen. Volgens de resolutie moet Hammerskjoeld zijn goede diensten blijven verlenen aan Israel en de Arabische nabuurlanden om de vrede in het betrokken gebied te helpen bewaren.

De resolutie werd aanvaard na een debat van vier dagen.

Neurenberg. — In verschillende gebieden van West-Duitsland is een zuivere wedloop begonnen, om de jonge arbeidskrachten voor industrie, ambacht en handel. De verschillende grote bedrijven trachten door wervingsmaatregelen te voorzien in hun behoeften aan jonge arbeidskrachten.

Eind april waren 92.000 voor meisjes onbezet, of ruim 30.000 meer dan op hetzelfde tijdstip van het vorige jaar. In 1956 zullen vermoedelijk 770.000 jeugdige personen de school verlaten of 100.000 minder dan het vorige jaar.

Vreemdelingenverkeer op Curacao

OVERZICHT VAN VREEMDELINGEN DIE TE CURACAO AANKWAMEN EN IN HOTELS OF BIJ PARTICULIEREN HEBBEN OVERNACHT

	febr. 1956 Aantal		maart 1956 Aantal		april 1956 Aantal	
	Personen	Nachten	Personen	Nachten	Personen	Nachten
Venezolanen	279	2172	572	2430	377	2430
Amerikanen (VS)	486	1696	340	1152	263	903
Nederlanders	181	1739	213	2819	192	3254
Engelsen	102	938	83	802	65	500
Overige Amerikanen	223	834	189	764	131	898
Overige Europeanen	111	770	108	475	108	563
Overigen	23	379	27	330	29	190
Totaal	1405	8528	1532	8772	1165	8738

OVERZICHT VAN VREEMDELINGEN DIE TE CURACAO AANKWAMEN EN MET HETZELFDE SCHIP VERTROKKEN

	febr. 1955	maart 1955	april 1955	febr. 1956	maart 1956	april 1956
Venezolanen	173	305	353	228	294	510
Amerikanen (VS)	7876	5730	1956	6477	5030	2531
Nederlanders	59	98	53	82	96	130
Engelsen	2273	1515	2393	1489	3443	1440
Overige Amerikanen	604	749	474	775	651	625
Overige Europeanen	1461	2153	2589	1733	1726	2453
Overigen	73	78	101	89	78	101
Totaal	12519	10628	7919	10873	11318	7790

We hereby wish to express our most sincere gratitude to ALL who have shown us their sympathy during the illness and on the occasion of the death of our beloved Mrs. CLEMENTINA (Mamy) BENJAMIN on May 22nd 1956.

Curacao June 4 '56
L. Benjamin
R. Benjamin
H. Blake

Poging om aartsbisschop Makarios te ontvoeren mislukt

Londen. Het Britse blad Daily Telegraph heeft gemeld dat onlangs een samenzwering op touw is gezet om aartsbisschop Makarios, die op de Seychellen in ballingschap leeft, te ontvoeren. Een internationaal gezelschap van 25 personen zou met dit doel uit Madagaskar vertrokken zijn aan boord van de 1200 ton metende schoener Haisouko. De Britse luchtmacht en marine hadden opdracht het schip op te sporen, doch eerst na twintig dagen speuren, werd de Haisauko gevonden. De schoener had schipbreuk geleden op een klip nabij de Komoren, ten noordoosten van Madagaskar.

De vijf overlevende schipbreukelingen worden door de Britse inlichtingendienst ondervraagd, zegt de Daily Mail, en volgens dit blad is reeds vast komen te staan, dat het doel van de expeditie inderdaad geweest is om aartsbisschop Makarios te ontvoeren, hem naar neutraal gebied over te brengen en hem daarna naar Athene te laten vliegen.

Vijf Russen zonder pressie naar Sovjet Unie terug

New York. — Vijf Russen uit de Verenigde Staten zijn naar hun vaderland teruggekeerd zonder dat pressie van Sovjet-zijde is gebleken, dit is meegedeeld door een woordvoerder van het New Yorkse bureau van de immigratiedienst.

Een van de vijf mannen, een 70-jarige, was in 1950 als "verplaatst persoon" naar Amerika gekomen. Hij wilde nu naar de Sovjet-Unie terug, waar hij een vrouw, drie zoons en een dochter had.

Kikvorsman vestigt record

Stockholm. — De 28-jarige Zweedse kikvorsman Gunnar Kramping is 24 uur en 30 minuten onafgebroken onder water gebleven, waarmee hij een nieuw wereldrecord heeft gevestigd. Dokters hebben met verbazing vastgesteld, dat Kramping na zijn langdurige verblijf onder water lichamelijk volkomen in orde was.

Ratten kunnen kunstmatig jong blijven

Londen. — De Londense zooloog dr Alexander Comfort heeft verklaard, dat bij proeven gebleken is, dat ratten door ondervoeding kunstmatig jong kunnen worden gehouden gedurende hun gehele normale levensperiode. Bij hervatting van de normale voeding gaan zij weer groeien en leven nog eenzelfde tijd.

Buenos Aires. — De Argentijnse minister van financiën heeft medegedeeld dat binnenkort economische en financiele Argentijnse delegaties naar Europa en de Verenigde Staten zullen gaan om met de betrokken regeringen o finternationale organen vraagstukken te bespreken betreffende deviezen, kredieten, investeringen en het stelsel der betalingen.

Parijs. — De Wereldbank heeft een lening verstrekt aan Nicaragua voor de verbetering van de haven van Corinto, de belangrijkste zeehaven van dit land. De lening bedraagt 3.2 miljoen dollar met een looptijd van 20 jaar en een rente van 4 3/4%.

De reorganisatie van het Surinaams archiefwezen

's Gravenhage. — Op 13 juli vertrekt per boot naar Suriname de heer W. N. Berends, chef van de afdeling post en archiefwezen van het Nederlandse ministerie voor landbouw. De heer Berends wordt voor de tijd van een jaar ter beschikking gesteld van de Surinaamse regering voor de reorganisatie van het archiefwezen in Suriname.

Verscheidene steden in Nieuw-Zuid worden geteisterd door miljoenen muizen, die woningen en boerderijen zijn binnengedrongen. Kinderen worden 's nachts door gaas om hun bed tegen het gedierte beschermd.

AGENDA

WEST-END
„Romeo and Juliet"; 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA
„Soy un vago"; 19.00 — 21.00 uur
ROXY:
„Callaghan grijpt in"; 19.00 en 21.00 uur
CARIBE
„Mujeres del teatro"; 20.00 uur
ROYAL
„Night of the hunter"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER
„Fence Riders"; 20.00 uur.

Huis ten Bosch, oud paleis, geheel verjongd en verfrist

Het gerestaureerde Huis ten Bosch te Den Haag.

Oorlogsschade door minutieuze arbeid hersteld

Flats voor prinsessen Beatrix en Irene

(Van een correspondent in Nederland)

Wanneer binnenkort de Groothertogin van Luxemburg een bezoek brengt aan Nederland zal zij op de dag, dat zij in Den Haag komt, ontvangen kunnen worden in het Huis ten Bosch, dat thans voor een goed deel gerestaureerd is. Zij zal daar de eerste gast zijn na de jaren, waarin dit paleis heeft leeg gestaan.

In 1943 projecteerden de Duitsers hun tankgracht dwars door het Huis ten Bosch. Dit project is gelukkig niet tot uitvoering gekomen, maar wel werd in de onmiddellijke omgeving van het gebouw een startplaats voor de beruchte V-wapens ingericht. De luchtaanvallen op deze startplaats deden het paleis, dat, zoals later bleek, tòch al aan ernstige ouderdomskwalen leed, geen goed. De ruiten sneuvelden; regen en wind kregen vrij toegang tot de historische vertrekken. Er werd geroofd door de Duitsers en toen de oorlog voorbij was verkeerde het paleis in een uiterst desolate toestand. Het Huis ten Bosch stond er nog, doch daarmee was wel ongeveer alles gezegd.

Men begon met een eerste restauratie, ... al gauw bleek, dat er een grondige vernieuwing nodig was om algeheel verval van het Huis ten Bosch te voorkomen. Die vernieuwing, in januari 1952 begonnen, heeft langer tijd in beslag genomen dan aanvankelijk voorzien werd, maar thans mag verwacht worden, dat tegen het eind van het jaar de restauratie voltooid zal zijn. Op het ogenblik is men zover, dat de Koningin — die na het uitvallen van het paleis Noordeinde in Den Haag geen gasten meer kon ontvangen, daar zij slechts een pied à terre had in het paleisje aan het Voorhout, dat niet meer is dan een patriciërshuis — de bezoekers uit Luxemburg in de Haagse vleugel van het Huis ten Bosch een maaltijd zal kunnen aanbieden.

Het paleis bestaat uit twee gedeelten van verschillende ouderdom. Er is het centrale deel, dat in het midden van de zeventiende eeuw door de architect Pieter Post werd gebouwd als een zomerpaviljoen voor Prinses Amalia van Solms, de echtgenote van Prins Frederik Hendrik. In het begin van de achttiende eeuw vond in verband met het huwelijk van Prins Willem IV met Prinses Anna van Engeland een verbouwing plaats onder leiding van Daniël Marot. Bij die verbouwing heeft Het Huis ten Bosch twee zijvleugels gekregen.

Historie gerespecteerd

Bij de restauratie, die nu haar voltooiing nadert, heeft architect G. Stomps de historie van het paleis, dat onder de hoede staat van Monumentenzorg, gerespecteerd, doch inmiddels is er een hoog nodige modernisering wat betreft het comfort tot stand gekomen. Het oude en het zeer moderne ontmoeten elkaar in dit paleis op vaak zeer merkwaardige wijze. Boven in de fraaie houten koepel ziet men nog de consoles, waar eertijds met alle risico's van dien waslichten op werden geplaatst; vlak daarachter vindt men nu op een aangrenzende zolder een sprenkelinstallatie om ieder begin van brand meteen geblust te krijgen. Beneden onder het voorhuis glimmen de koperen zwengels van oude pompen en daarnaast bevinden zich modern ingerichte toiletten. Geheel nieuwe keukens in de onderverdieping grenzen aan ruimten, die nog sterk aan het verleden herinneren en zo sluiten telkens de nieuwe voorzieningen aan bij de historie. Men is er echter over het algemeen wel in geslaagd het geheel toch tot een goede eenheid te maken. Het Huis ten Bosch zal nooit gebruikt kunnen worden voor werkelijk grote ontvangsten — daarvoor is het nu eenmaal te klein — maar het kan wel een aangenaam verblijf worden voor de Koninklijke familie, wanneer zij voor korte tijd in Den Haag is.

Bijzonder fraai is de grote Oranjezaal. Amalia van Solms heeft na het overlijden van Frederik Hendrik deze zaal van schilderwerk laten voorzien, waarmee zij de nagedachtenis van haar overleden echtgenoot wilde eren. De leiding over dit schilderwerk kreeg Jacob van Campen, die in overleg met Constantijn Huygens o.m. de Vlaming Jacob Jordaens aantrok, die het kapitale schilderstuk, voorstellend de Triomf van Frederik Hendrik heeft vervaardigd. In de top van de koepel kwam een portret van Prinses Amalia zelf, geschilderd door Honthorst. Drie eeuwen lang heeft men op deze plaats Amalia von Sloms als weduwe gezien; gebleken is echter, dat zich daarachter van dezelfde schilder nog een portret bevond van de prinses als jonge vrouw. De hoge Oranjezaal met haar prachtige notenhouten vloer is een zeldzaam mooie ruimte. Elf schilders hebben aan de verfraaiing meegewerkt. Er zijn voorstellingen van het huwelijk van Frederik Hendrik en Amalia van Solms, van het smeden van de wapenrusting van de Prins in de smidse van Vulcanus, van De Tijd, Venus enz. Boven in de koepel staat als randschrift, dat de „ontroostbare weduwe" de schilderingen in deze zaal heeft opgedragen aan haar „onvergelijkelijke echtgenoot".

Grote nauwgezetheid

Behalve deze centrale zaal zijn er nog vele andere vertrekken, die een restauratie ten volle waard waren. Daar zijn de Chinese zaal, de Japanse zaal, het Chinese boudoir en de groene en de blauwe salon — stuk voor stuk kamers, die door de vloer- en wandbedekking, de stoffering en het meubilair, de schoorsteenstukken, de afwerking van de plafonds en de luchters een belangrijke historische betekenis hebben. Er is met een aan het ongelooflijke grenzende nauwgezetheid een schier eindeloze arbeid verricht aan het herstel van geborduurde behangsels, aan het applicatiewerk in de gordijnen, aan het bijplakken met sigarettenpapier van Chinese voorstellingen en nog aan tal van andere minutieuze restauratie-verrichtingen.

Boven in het centrale gedeelte van het paleis bevindt zich verder de recreatiezaal, eertijds huiskapel en later wapenkamer. Deze zaal wordt geschikt gemaakt voor filmvoorstellingen en ook kunnen de Prinsessen er bijvoorbeeld een feestavondje geven. Voor de kroonprinses en prinses Irene zijn boven in de achterzijde van het gebouw eigen flats gemaakt, die klaar zijn voor de inrichting. Ze omvatten een slaapkamer, een garderobe, een zitkamer, badkamer, keukentje en toilet. In het slaapvertrek van de flat, die waarschijnlijk gebruikt zal worden door prinses Beatrix, is door Philip ten Klooster uit Vere een modern plafond gemaakt met voorstellingen van de vier elementen: land, water, vuur en lucht.

In de Haagse vleugel van het paleis bevinden zich enkele vertrekken voor leden van de hofhouding. In de aanbouw, die Marot gemaakt heeft aan de andere kant van het paleis, de Wassenaarse vleugel, worden nog ingericht kamers voor de Koningin en de Prins, een slaapkamer voor de jongste prinsessen, een algemene zitkamer en een ontbijtkamer. Deze vertrekken moeten nog worden aangekleed, waarmee men over enkele maanden gereed hoopt te komen, maar de ontvangst van de eerste gasten kan buiten deze koninklijke vleugel om verlopen.

Een charmant paleis. In het park, dat mede dank zij het geschenk van het Nederlandse volk bij de koperen bruiloft van Koningin en Prins weer in fraaie staat is gekomen, staat als enige herinnering aan de jongste oorlog nog een tien meter hoge schuilkelder. Een ontsierend geval, maar voor het overige vergeet men in het herstelde Huis ten Bosch het jongste verleden. Het oude paleis kan aan een nieuw hoofdstuk van zijn levendige geschiedenis beginnen.

De gerestaureerde Chinese salon in „Huis ten Bosch".

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

22-30. Op de terugkeer naar Wogram's burcht maakt Svitjold Eric deelgenoot van zijn voornemen, zijn leven te zullen wijden aan de bescherming van Vrouwe Godelinde en haar kind.

Er is een klare, gelaten rust in hem neergedaald, die zich op zijn gelaat weerspiegelt. Als hij uitgesproken is kijkt Eric hem bewonderen aan. „Uw besluit verheugt mij, trouwe vriend", zegt hij eenvoudig. „Ik had niet anders van U verwacht. Doch ge zult niet alleen zijn in de uitvoering van Uw taak. Ik zal U met al mijn macht bijstaan!"

„Ik dank U, heer Eric", antwoordt Svitjold ontroerd.

Terug op de burcht geeft de Noorman snel en vlug zijn bevelen. „Laat onmiddelijk twee Drakker's zeil klaar maken. Zorg dat er proviand en voldoende water aan boord is! En gij, Heer Svitjold, wil zo goed zijn vijftig van onze beste krijgers voor de tocht uit te zoeken. Zodra alles klaar is, verstrekken wij!"

Zijn volgende werk is Winonah op de hoogte te stellen, terwijl hij hier nog mee bezig is, komt Erwin het vertrek binnenhollen, op enige afstand gevolgd door Pum Pum.

„Fadir, fadir!" roept hij. „Och laat mij met U meegaan!"

„Meegaan?" herhaalt Eric en beschouwt nadenkend de stevige knaap, die hem al tot de schouder reikt; knikt dan goedkeurend. „'t Is goed ge moogt meegaan", zegt hij. De bezorgd kijkende Winonah stelt hij gerust." De onverlaten hebben slechts een kleine voorsprong. Wij zullen ze met onze snelle Drakker's spoedig inhalen. Er kan niet veel gebeuren.

„Wel, dan moet het maar", zegt zij, terwijl haar trekken zich ontspannen tot een glimlach. „Pas maar goed op Fadir, Erwin", voegt zij er plagend aan toe. „Meesteres hoeven niet ongerust te zijn, Pum Pum gaan mee om op Erwin te passen", zegt de dwerg trots. „En wie moet er dan op U passen kleine man?" vraagt Eric lachend.

„Pum Pum zijn geen kleine man", zegt het kereltje verontwaardigd, terwijl hij zich op zijn teentjes verheft en de borst uitzet. Pum Pum kunnen heel goed op zichzelf passen!"

„Nu als iedereen dan op zichzelf past, moet het wel goed gaan", besluit Winonah vrolijk.

Intussen is alles klaar voor het vertrek. De mannen schepen in en weldra kiezen de Drakar's met bolle zeilen statig het ruime sop. Zullen wij er in gelukken de laffe ontvoerders in te halen?

. — Van 14 juli tot 14 augustus zal te Salzburg onder artistieke leiding van Oskar Kokoschka de vierde internationale zomerakademie voor beeldende kunsten worden gehouden. De cursussen zullen worden geleid door internationaal bekende kunstenaars en deskundigen, zoals Oskar Kokoschka (schilderkunst), Giacomo Manzu (beeldhouwkunst). Een lithografische werkplaats zal weer onder leiding staan van de Oostenrijkse graficus Slavi Soucek.

. — De Zwitserse gezant in Zuid-Slavië, Wagniere, is benoemd tot leider van de Zwitserse delegatie in de neutrale bestandscommissie voor Korea. Hij volgt Fritz Real op, die terugkeert naar zijn post van gezant in Finland.

Argentijnse President niet naar Staatshoofden-Conferentie

Buenos Aires. - Ten gevolge van de vele binnenlandse problemen, waarvoor de Argentijnse regering zich ziet gesteld, zal de president van Argentinië niet aanwezig kunnen zijn op de conferentie van Noord-, Midden- en Zuidamerikaanse staatshoofden, welke deze maand in Panama zal worden gehouden.

De regering heeft nog acht-en-eenhalve maand na het afzetten van de regering van Peron te kampen met onrust.

Op politiek gebied bestaat het probleem van de neutralen, die enerzijds zich tegenover de radicale partijen stellen en anderzijds tegenover de Rooms Katholieken.

Op sociaal gebied is de moeilijkheid, dat hoewel de regering getracht heeft nieuwe leiders aan het hoofd van de Peronistische vakbonden te stellen er stakingen in vele bedrijfstakken dreigen. Bovendien trachten de communisten en Peronisten door opruiïng munt te slaan uit de algemene ontevredenheid van de loontrekkers.

In het leger bestaan twee onderling tegengestelde groepen, die druk op de regering uitoefenen. Een groep, onder leiding van de chef van de staf, generaal Dalton, wenst een verzoenende politiek; de andere groep waartoe de meeste jongere officieren behoren eist spoedige verkiezingen en een naar links overhellende politiek.

Ook het feit, dat oud-president Peron in Panama verblijft draagt mogelijk tot de beslissing van president Aramburu bij.

Het verloop van de conferentie in Panama zal evenwel in de Argentijnse hoofdstad met grote belangstelling worden gevolgd.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ANTILLEN

22

Na 1750 wordt het Caraïbisch Gebied ook een godsdienstig worstelperk; katholicisme en protestantisme strijden om het bezit van de zielen. Het Aartsbisdom Santo Domingo dateert van 1547; het bisdom Portorico van 1511; dat van Havana van 1887; in 1903 werd het Aartsbisdom van Santiago de Cuba opgericht; in 1850 het Aartsbisdom Port of Spain op Trinidad met Roseau op Dominica als ondergeschikt bsidom; in het zelfde jaar 1850 viel de stichting van de diocesen Fort de France (Martinique) en Basse Terre (Guadeloupe), die ondergeschikt waren aan Bordeaux.

Het Apostolisch Vicariaat van Curaçao werd opgericht in 1842 en dat van Jamaica in 1837.

De kerkelijke hiërarchie van Haïti werd pas voor goed geregeld in 1861 door de oprichting van het Aartsbisdom Port-au-Prince, de hoofdstad van Haïti, waarvan de bisddommen Cap-Haïtien, Gonaïves, Cayes en Port de Paix afhankelijk zijn. De priesters in West Indië zijn overwegend religieusen en vreemdelingen: Dominikanen, Jezuieten, Redemptoristen, Paters van de H. Geest, enz. Zo vindt men bijv. Nederlandse Paters Dominikanen op Portorico en Belgische Paters Redemptoristen op Dominica. Zij worden bijgestaan door talloze Zusters, Fraters, Broeders, enz. welke ook meestal nog vreemdelingen zijn.

Het bisdom omvat heel wat meer dan alleen het eiland Dominica; er horen nog bij: Montserrat, Antigua, Barbuda, St. Kitts, Nevis, Anguilla, Tortola en de Engelse Virgin Islands St. Thomas, St. Croix en St. John. De eilanden behorende tot het diocees Dominica zijn ongeveer voor twee derde protestant. De voornaamste protestantse secten hier zijn Anglicanen, Methodisten, Adventisten, Moravische Broeders, Lutheranen en aanhangers van het Leger des Heils. De meeste katholieken van dat diocees wonen op Dominica zelf.

Een Engels eiland als Jamaica is zeer sterk overwegend protestant, terwijl de Benedenwindse eilanden van de Nederlandse Antillen: Curaçao, Aruba en Bonaire echt katholieke eilanden zijn. Op de Nederlandse Bovenwindse Eilanden St. Maarten, St. Eustatius en Saba betekende het aantal katholieken een eeuw geleden nog niets, maar sinds dien is het aantal en de invloed van de katholieken voortdurend stijgende.

In de Republiek Haïti is de katholieke godsdienst de enige wettelijk erkende, hoewel de invloed van het Afrikaanse heidendom in de zogenaamde Voodoodiensten nog zeer sterk is. Men ziet er vaak kans katholicisme en heidendom op de meest fantastische wijze door elkaar te haspelen.

M. D. Latour O.P.

Eindhoven leert Russisch

In de Philips koerier lazen wij: Eindhoven oetsjetsa roeskie jazujk... Zoklinkt in onze oren wat in Russische lettertekens in dit verhaal geciteerd staat: Eindhoven leert Russich. Dat wil zeggen: een aantal Philipsmensen en andere Lichtstedelingen buigt zich wekelijks met de nodige energie over de Russische grammatica en oefent zich met ijzeren vasthoudendheid om iets te begrijpen van datgene wat achter dat woud van vreemde lettertekens schuil gaat. 'Waarom voelen zij zich aangetrokken tot die taal waarvan men zegt dat zij de westerling maar matig ligt,' zo hebben wij gevraagd aan drs. K Compaan, theoretisch physicus in ons Natuurkundige Laboratorium, die met plezier een groot aantal van zijn toch al weinige vrije uren besteedt aan het andere wegwijs maken in de taal waarvan hij zelf met hart en ziel is gaan houden.

Niet voor 'B en C'

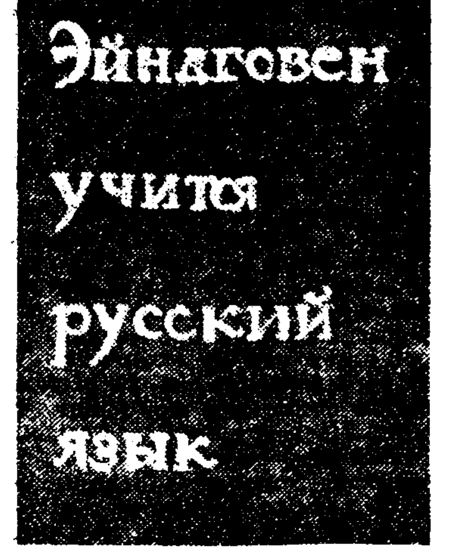
'Heus niet omdat ze vandaag of morgen bezoek van Boelganin en Chroesjtsjow in Eindhoven verwachten, heus niet omdat 'mijn leerlingen' speciale sympathieën zouden koesteren voor de ideologieen die men achter het zgn. 'ijzeren gordijn' beoefent. 'Tja, men is al gauw geneigd om achter belangstelling voor de Russische taal 'iets' te zoeken. Nu, dat 'iets' is er beslist, maar anders dan men denkt. Er ligt een machtig Russisch literatuurgebied te wachten op exploratie door de man of de vrouw, die zich de moeite wil getroosten om door middel van het verwerven van kennis de taalbarrière — voor velen een echt 'ijzeren gordijn' — te doorbreken. Wat weten we hier eigenlijk nog van Gogol en Tsjechow, van Poesjkin en Gorki?', zo vertelt de rasechte Zaankanter die al in zijn Amsterdamse studententijd via Colleges in de Russische taal onderdook in de schoonheid van de Slavische letteren. 'Dat was eigenlijk nog maar even proeven.. Later zou ik er enig profijt van hebben. Gedurende de oorlogsjaren ontmoette ik Russen die, evenals ik, in Duitsland tewerkgesteld waren. Het kwam tot een eerste, moeizaam gesprek en het groeide uit tot een veelvuldig contact waar ik nu nog de taalkundige vruchten van pluk.

Cursus

Plannen van de Eindhovense Volksuniversiteit leidden in het begin van de winter tot een cursus Russisch, de eerste in Eindhoven. Drs. Compaan, die eenmaal terug in het vaderland met beide handen de kans greep om via colleges zijn reeds verruimde kennis verder te verdiepen, was al direct enthousiast. En zo kreeg Eindhoven een leraar Russisch en een aantal 'studenten' in de Russische taal. Een twintig lessen hebben ze er op zitten. Na heel wat haast tongbrekende toeren slaagden ze er in de uitspraak machtig te worden. Leren en nog eens leren bracht een bruikbare hoeveelheid woorden binnen hun bereik en een leeservaring, in vele uren verworven, zorgde er voor dat ze al zo'n klein beetje los kunnen lopen. 'En we zijn al toe aan zeer eenvoudige poëtische ontboezemingen,' aldus de heer Compaan.

Belangrijke taal

De Russische taal is een belangrijke taal. Wie de wat bizarre lettertekens ziet is gemakshalve geneigd die belangrijkheid te onderschatten. Een blik op de kaart overtuigt u al heel gauw van de omvangrijkheid van het gebied waarover de Russische invloed zich uitstrekt. En de statistiek van de samenstelling der wereldbevolking zet in nuchtere cijfers voor u de enorme

omvang van de bevolking in die gebieden. Kennis van die taal verschaft als het ware de sleutel tot de schatten van een eeuwenoude taalcultuur. En een verbreding van culturele belangstelling is in deze tijd, waarin de cultuur soms wat al te zeer veronachtzaamd lijkt, een winstpunt. En zoekt u praktisch nut? Wanneer techniek met recht en reden een wereldtaal genoemd wordt, zal men, om de vakliteratuur te kunnen raadplegen toch dienen te beschikken over een zekere kennis van het Engels, van het Duits en.., wil men kennis nemen van hetgeen in Rusland plaatsvindt, van het Russisch. En dan: reeds kreeg Nederland bezoek van de eerste Russische toeristen.

Wegwijzen

Eindhoven is wel geen Volendam maar toch kan het gebeuren dat ook wij nog eens iemand de weg naar de Demer zouden moeten kunnen wijzen. En wie weet komt de Krim of de Oeral ooit nog eens in aanmerking voor een veertiendaagse vakantiereis. Wij leven immers in de tijd van ongekende mogelijkheden...

Intussen leert Eindhoven Russisch bij de Eindhovense Volksuniversiteit. Drs K. Compaan maakt thans liefhebbers wegwijs.

Toneelstuk over tanker „Tocapse"

Londen. — Onder de titel "De vlag van het vaderland" is in Odessa een toneelstuk opgevoerd, dat de lotgevallen weergeeft van de zeelieden van de tankboot "Toeapse". Dit Russische schip is indertijd door de Chinese nationalisten in beslag genomen en de meeste bemanningsleden zijn sindsdien naar hun vaderland teruggekeerd, hetzij direct uit Formosa, hetzij — na een aanvankelijke weigering om terug te keren — uit de Verenigde Staten. Odessa is de thuishaven van de "Toeapse".

Het afvoeren van radio-actief materiaal naar de oceanen

Washington. — Amerikaanse geleerden zullen trachten te weten te komen, hoeveel radioactief materiaal zonder gevaar kan worden afgevoerd naar de oceanen. Bij vreedzame toepassingen van atoomenergie verwacht men de produktie van zeer grote hoeveelheden radioactieve afvalstoffen. De Amerikanen zullen een onderzoek naar dit probleem beginnen als onderdeel van hun bijdrage tot het internationale geofysche jaar. Verder zullen onderzoekingen worden verricht naar de invloed van diepzeestromingen op het weer en de vruchtbaarheid in de oceanen.

Herdershond beschermt 2½ jarige tegen invallende plafond

Aschaffenburg. — Een herdershond heeft een 2 1/2-jarig kind te Aschaffenburg in West-Duitsland het leven gered door boven op het kind, dat in bed lag, te springen toen het plafond van de kamer begon te bezwijken en het aldus tegen neervallende brokstukken te beschermen.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

40

„Je zult zien," zei hij, „als ze ons niet allemaal voor die tijd doodschieten, zullen ze blij zijn, als ze er met de schoener vandoor kunnen gaan. Dat is altijd een schip en ze kunnen er weer mee gaan zeeroven."

„Het eerste schip dat ik ooit verspeelde," zei kapitein Smollett. Ik was doodmoe, zoals men zich kan voorstellen, en toen ik eenmaal in slaap was gevallen, niet dan nadat ik lang om en om had liggen woelen, sliep ik als een os.

De anderen waren al lang op, ze hadden al ontbeten en de stapel brandhout met de helft verhoogd, toen ik wakker werd van druk geloop en een geluid van stemmen.

„Een witte vlag!" hoorde ik iemand zeggen, en meteen daarop, met een kreet van verbazing: „Silver zelf!"

Toen ik dat hoorde, sprong ik op, wreef mijn ogen uit en liep naar een schietgat in de muur.

HOOFDSTUK XX.

Silver als parlementair.

Jawel, daar stonden, even buiten de palissade, twee mannen: de een wuifde met een witte lap en de ander, niemand minder dan Silver zelf, stond er bedaard bij te kijken.

Het was nog heel vroeg en ik geloof niet dat ik het buiten Engeland ooit zo koud heb gehad als op dat ogenblik; de kilte sneed tot in mijn botten. Een hemel zonder wolken welfde zich helder over ons en de toppen van de bomen glansden rossig in de eerste zonnestralen. Maar waar Silver en zijn adjudant stonden, was alles nog schaduw en ze waadden tot aan hun knieën in een dichte witte damp, die gedurende de nacht uit het moeras was opgestegen. Koude en damp gaven een idee van wat het eiland eigenlijk was: een vochtig, ongezond verblijf, een koortsgat.

„Blijf binnen, mannen," zei de kapitein. „Tien tegen een dat het een krijgslist is."

Vervolgens riep hij de zeerover toe: „Wie daar? Sta of we schieten!"

„We voeren de witte vlag," riep Silver.

De kapitein stond in het portaal en zorgde ervoor, dat hij zorgvuldig buiten schot bleef, voor het geval de vijand soms een verraderlijke aanval in de zin had. Hij wendde zich om en zei tot ons:

„Dokterswacht op de uitkijk. Dokter, neemt u de Noordkant, Jim Oost, Gray West. Wacht ter kooi: alle hens musketten laden. Opschieten mannen, en weest voorzichtig."

Daarna wendde hij zich weer tot de muiters. „En wat wil je met die witte vlag?" riep hij.

Deze keer gaf de tweede man antwoord.

„Kaptein Silver wou graag aan boord komen om te onderhandelen," schreeuwde hij.

„Kapitein Silver? Ken ik niet. Wie is dat?" riep de kapitein. En we konden hem binnensmonds horen brommen: „Kapitein, godbetert! da's een snelle promotie."

Lange Jan antwoordde zelf.

„Ik kaptein. De jongens hebben mij tot kaptein gekozen, toen u gedeserteerd was" — op het woord „gedeserteerd" legde hij een bijzondere nadruk. „We zijn bereid om ons te onderwerpen als we 't over de voorwaarden eens kunnen worden, dat kan ik u wel vertellen. Ik vraag alleen maar, kapitein, dat u me uw woord geeft om me veilig en wel weer naar buiten te laten gaan, en dan één minuut om uit de voeten te komen voordat er geschoten wordt."

„Man," zei kapitein Smolett, „ik voel er niets voor om met je te onderhandelen. Als je me wat te vertellen hebt, kun je hier komen, verder niets. Als iemand verraad in de zin heeft, dan ben jij het, maar God zal je bijstaan als je 't doet!"

„Dat is mij genoeg, kaptein," riep Lange Jan opgewekt. „Als u zo iets zegt, weet ik waar ik aan toe ben. Ik weet wat het woord van een fatsoenlijk man waard is, daar kun je donder op zeggen."

We konden zien hoe de man met de witte vlag probeerde Silver te weerhouden, en dat was ook geen wonder, gezien de onverschrokkenheid waarmee de kapitein had geantwoord. Maar Silver lachte hem in zijn gezicht uit en klopte hem op de rug, alsof hij wilde zeggen, dat het dwaasheid was om zich ongerust te maken. Vervolgens kwam hij naar de palissade toe, gooide zijn kruk er over, kreeg een zetje, wist krachtig en lenig over de versperring te komen en kwam heelhuids aan de andere kant neer. Ik moet eerlijk zeggen, dat ik veel te veel in beslag werd genomen door wat er gebeurde om als schildwacht ook maar van het minste nut te zijn; ik had zelfs mijn schietgat aan de Oostkant al in de steek gelaten en was achter de kapitein gekropen. Deze was nu op de drempel gaan zitten met de ellebogen op de knieën en het hoofd in de handen, de ogen op het water gericht dat uit de oude ijzeren ketel in het zand borrelde. Hij floot zachtjes een deuntje.

Het kostte Silver grote moeite tegen de heuvel op te komen: de steilte, de dikke boomstronken en het mulle zand maakten dat hij met zijn kruk zo hopeloos was als een schip dat overstag gaat. Maar hij zei niets en hield vol als een man, en tenslotte stond hij voor de kapitein en salueerde op de meest correcte manier. Hij was op z'n paasbest uitgedost; een geweldige blauwe jas vol koperen knopen hing tot op zijn knieën en een prachtige steek met kantwerk stond achter op zijn hoofd.

De kapitein keek op. „Zo ben je daar," zei hij. „'k Zou d'r maar bij gaan zitten."

„Laat u me niet binnenkomen, kaptein?" vroeg Lange Jan klagend. „'t Is machtig koud, kaptein, om hier buiten in 't zand te zitten."

(Wordt vervolgd)

„Bent U anti geweest?"

DE SPOTVOGELS van het Berlijnse cabaret

Het beeld van de Kurfürstendamm, de luxueuze winkelstraat van West-Berlijn, wordt beheerst door de ruïnes van de Kaiser Wilhelm Gedachtniskirche. De verkeersproblemen, die op dit kruispunt van vele drukke straten toch al niet gering zijn, worden door de aanwezigheid van de grondig verwoeste kerk nog verergerd, maar de Berlijners weigeren afstand te doen van hun Gedachtniskirche. Men is thans druk bezig met de voorbereidingen van de wederopbouw. Om het straks mogelijk te maken van de trottoirs naar het verkeerseiland te komen, waar zich de te restaureren kerk bevindt, overweegt men de aanleg van voetgangerstunnels onder de rijksweg.

Alibi en corpus delicti liggen thans in Duitsland naast elkaar

(Van een bijzondere medewerker)

Elke avond tegen middernacht ontmoeten elkaar op het toneel van de „Komödie" aan de Kurfürstendamm in Berlijn twee morbide figuren. In een naargeestig blauw licht wandelen zij op elkaar toe, Wolfgang Müller en Wolfgang Neuss, de een met een monocle in de ooghoite geklemd, mager en leunend op zijn wandelstok, de ander met een bolhoed op en een witte foulard om de hals gedrapeerd. Zij spelen een satire van Detlef Müller op de oude Duitse adel, die het weer tot hoge posten brengt, „Blauer Bundesblut-Blues". De man met de foulard zegt tegen de man met de stok: „Vertel me toch eens, mein Lieber, hoe u weer kans hebt gezien een baan te krijgen op het ministerie van buitenlandse zaken". Het antwoord luidt: „Dat is heel eenvoudig. Het is gegaan, zoals het met velen van ons is gegaan. Ze hebben mij in Bonn gevraagd, of ik anti ben geweest. Toen heb ik ja gezegd en de zaak was in orde. Alleen zij bedoelden anti-nazistisch en ik bedoelde anti-semitisch". Het politieke cabaret in Berlijn is doorspekt met zulke vinnigheden. In het rokerige zaaltje van „Die ewige Lampe" treden „Die Stachelschweine" op. De ene nazi-vrouw vraagt daar op het toneel de andere: „Kunt u zich Hans nog herinneren?" — „Welke Hans bedoelt u?" — „Een ogenblik, ik kom zo dadelijk wel op zijn naam; u weet wel, die in 1935 het commentaar op de Neurenberger Jodenwetten heeft geschreven, de Ministerialrat in het Rijksministerie van binnenlandse zaken...." — „O, u bedoelt Hans Globke!" — „Ja, ja, hoe zou die het op het ogenblik maken.... Jammer, dat je zo helemaal niet weet, wat er van al die mensen geworden is". Het publiek in de zaal echter weet drommels goed, wat er van Hans Globke geworden is. Hij is nu staatssecretaris van de bondskanselarij in Bonn, een van de voornaamste medewerkers van dr. Konrad Adenauer.

Dat kan nu allemaal weer. Er kunnen in Duitsland weer „scharfe Aussagen" geplaatst worden over de politiek; en het opmerkelijke is, dat er hartelijk om gelachen wordt. Dr. Hans Joachim von Merkatz, lid van de West-duitse Bondsdag, die in zijn dissertatie enkele zinnen heeft geschreven over „de offerbereidheid en het verantwoordelijkheidsbesef van het nationaal-socialisme" en die het deswege bij „Die Stachelschweine" zwaar te verantwoorden heeft, is laatst zelf in „Die ewige Lampe" geweest en hij heeft er na afloop van de voorstelling heel gezellig een biertje gedronken met de artisten. Beide voorstellingen, die van Neuss en Müller en die van „Die Stachelschweine", zijn elke avond druk bezet. Bijna alle Berlijnse kranten hebben de kans waargenomen om het felle couplet over te nemen van Rolf Ulrich over de nazi-vrouwen, die opkomen voor pensioen en schadevergoeding:

„Unsre Frechheit flattert uns voran,
und wir denken nicht im Traum daran —
an Millionen, die durch unsere Männer krepiert,
an die vielen Millionen die noch heut ruiniert —
an die Menschen hinterm Stacheldraht,
an die Flüchtlingsheere in dem Staat,
an die Waisen — die Krüppel — KZ und den Tod,
unsre Frechheit — gilt mehr als die Not!"

En waarom kan dat weer? Het is in dit verband misschien wel leerzaam om terug te komen op het geval-Globke. Sinds enige tijd wordt er een campagne tegen Adenauers staatssecretaris gevoerd. Dr. Hans Globke heeft in 1935 samen met zijn toenmalige nazi-chef, dr. Wilhelm Stuckart, een toelichting geschreven op de Neurenberger Jodenwetten. Er zijn meer van dergelijke toelichtingen geschreven en het heet, dat die van Globke de minst verwerpelijke van allemaal is. Dat kan natuurlijk best waar zijn, het is alleen de vraag, of dat nu wel een argument is ten voordele van de tegenwoordige staatssecretaris. Maar zelfs het Hamburgse weekblad „Der Spiegel", dat zich in zijn aantijgingen nooit bepaald terughoudend betoont, geeft onomwonden toe, dat de campagne tegen Globke alleen wordt gevoerd, omdat men de bondskanselier zelf nog niet aandurft en dat de verwijten aan het adres van de staatssecretaris over diens activiteiten in 1935 slechts een beschuldiging zijn van secundaire aard. Karl Marx van de „Allgemeine Wochenzeitung der Juden in Deutschland" heeft de situatie zo samengevat: „Alle partijen hebben toch al lang hun Globkes". Voor bijna alle groeperingen in Duitsland geldt, dat aanvallen op elkaars antecedenten gepareerd kunnen worden met aanvallen op de antecedenten van de tegenpartij. „Trap jij mijn nazi, dan trap ik de jouwe". Het is een betoogtrant, die in de politiek zijn effect eigenlijk heeft verloren en die men veilig kan overlaten aan het cabaret, waar men dan eventueel na afloop nog een biertje kan drinken met de artisten.

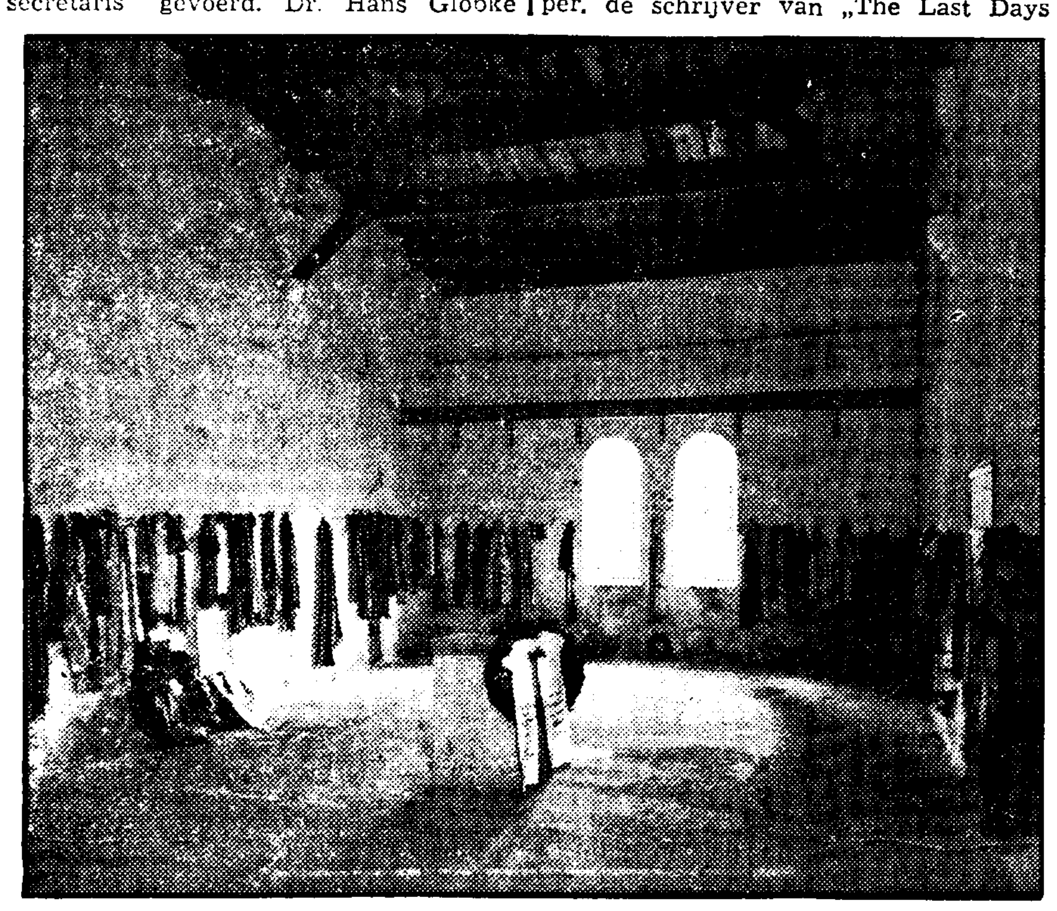
Het is een wonderlijke atmosfeer nu in Duitsland. In de boekwinkels staan de werken van Goethe, Schiller, Heine, Lichtenberg en Hölderlin broederlijk naast de mémoires van Von Papen met de onbeschaamde ondertitel „Der Wahrheit eine Gasse". Trevor Roper, de schrijver van „The Last Days of Hitler", is onlangs weer in Berlijn geweest om na te gaan, of hij nog nieuw materiaal over die laatste dagen kan verzamelen, en hij heeft de opmerking gemaakt, dat het theoretisch mogelijk is, dat men in Bayreuth naast Martin Bormann komt te zitten.

Alibi en corpus delicti vindt men in Berlijn op korte afstand van elkaar. Vlak achter ons hotel aan de Kurfürstendamm staat een heel bijzondere ruïne. Het grootste deel van de naar ons toegekeerde muur is ongeschonden en bedekt door een bladerloze wingerd, die in dichte tressen naar beneden hangt. In die wingerd wemelt het van vogels. Lang voordat het zonlicht over de brede winkelstraat glijdt, zijn de diertjes in actie en zodra de dag doorbreekt, is de grijze wingerd één zingend tapijt geworden. Dat blijft zo de hele lange dag, totdat de laatste zonnestralen verbleken op de stenen, de naakte koepelspanten en de nutteloze brandtrappen. Die ruïne is de eerste synagoge van Duitsland, die in de beruchte „Reichskristallwoche" van november 1938 door het nazi-gepeupel in brand is gestoken.

De resten van de Führerbunker, de bouwvallen van de Wilhelmsstrasze behoren allemaal tot de compromitterende stukken. Maar er is ook de schuur van Plötzensee, de huiveringwekkende ruimte, waar de deelnemers aan de Juli-opstand tegen Hitler zijn terechtgesteld. Aan de slagershaken in de ijzeren dwarsbalk zijn ze opgehangen, Von Witzleben, Hoeppner, Hase, Stieff en ontelbare anderen. De beulen van de Führer waren niet barmhartig. Terwijl de camera snorde, trokken zij hun slachtoffers soms twee- of driemaal langzaam omhoog, vóór zij hun werk definitief afmaakten. De Amerikanen bezitten nu de film van de executie, waar Hitler op de avond van 8 augustus 1944 met welgevallen naar heeft gekeken in de Rijkskanselarij. De schuur van Plötzensee, een gebouw van ruwe rode steen, ligt verlaten in de lentemorgen, bijna rustiek. Binnen, aan de slecht gekalkte muren, hangen de linten van alle kransen, die na de oorlog op deze plek zijn gelegd. Het rood is verbleekt en het goud is gebarsten.

Nergens zijn de contrasten misschien scherper dan in Berlijn, waar vroeger de tiran huisde en waar nu de eerste voorposten zijn van vrijheid en menselijkheid. Misschien maakt de ervaring wijs. Berlijn en de Berlijners hebben in ieder geval een zeer scherp politiek instinct ontwikkeld. Als er in Duitsland kritiek wordt geleverd op de restanten van het nazisme, dan is die het eerst te verwachten in Berlijn. Nergens worden de redevoeringen van westelijke en oostelijke politici zorgvuldiger geanalyseerd dan in Berlijn, waar de stand der internationale betrekkingen immers voorwerp en maatstaf van gemeente-politiek is. Een van de bondigste commentaren op de gebeurtenissen in het Kremlin is b.v. afkomstig van het cabaret aan de Kurfürstendamm en het leek ons te mooi om er niet mee te besluiten:

„Stalin der hat ungelogen
ein ganzes Volk betrogen.
Jetzt tut das eine ganze Gesellschaft
weil einer allein das nicht so schnell schafft".

De witgekalkte ruimte op het terrein van de gevangenis van Plötzensee, waar de voornaamste deelnemers aan de Juli-opstand tegen Hitler zijn terechtgesteld. Vlak boven de twee ramen op de achtergrond is de dwarsbalk zichtbaar, waaraan de slachtoffers zijn opgehangen. Langs alle muren de linten van de kransen, die na de oorlog in deze schuur zijn gelegd.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2191 — De wachter Gurt wierp die zessen in één gooi. Een mooie prestatie, waar hij erg opgewonden over werd. Woest lachend streek hij zijn winst op en riep bulderend: „Bijlo, Grombert! Ik lust u rauw!"

Doch door deze woorden vond Grombert zijn plichtsgevoel terug. Dreigend fronste hij de wenkbrauwen en legde de vinger op de lippen. „Ssstt!" siste hij. „Staak dat gerucht, lomperik! De koning slaapt en uw bot gelach kan hem wekken."

Daar schrok Gurt toch wel even van. Hij verschoot van kleur en blikte schichtig naar de deur van de slaapkamer. „Ssstt!" blies hij, „schreeuw niet zo, botterik! Als de koning wakker wordt ziet het er niet best uit"

Het gesis van de beide wachters overstemde de zachte voetstappen van heer Bommel en ze keken zó gespannen naar het koninklijk slaapvertrek, dat ze in het geheel niet merkten, dat deze heer achter hen postvatte en de armen spreidde. Met een vlugge beweging bracht heer Ollie nu de handen naar elkaar en sloeg zo doende de hoofden van Gurt en Grombert tesamen met zo'n geweld, dat de ijzeren helmen knalden.

Bewusteloos stortten de beide bewakers nu tegen de stenen vloer onder een luid gerinkel van hun metalen kleding.

„Ziezo!" riep heer Ollie en hij sloeg zich voldaan de handen af. „Twee krijgslieden in één klap. De kracht van een Bommel is toch wel iets verschrikkelijks, wat jij, Tom Poes? Dit was echt de greep van een geboren aanvoerder, zeg nu zelf! Het is jammer, dat de ridders Poppelijn en Pork het niet kunnen meemaken, en ik......"

Maar Tom Poes legde hem het zwijgen op. „Stil toch, heer Ollie!" siste hij. „U hebt dat knap gedaan, maar door al dat lawaai kan de koning wakker worden en dan ziet het er lelijk voor ons uit!"

Expositie van kindertekeningen in Paramaribo

Utrecht. — In Paramaribo wordt op het ogenblik een tentoonstelling gehouden van Nederlandse en Surinaamse kindertekeningen. De expositie is georganiseerd door de stichting „Tekenen is een wereldtaal".

De Surinaamse collectie zal na afloop van expositie in Paramaribo naar Nederland worden gezonden om in de grote steden te worden tentoongesteld. Na deze exposities zullen de tekeningen — ook de Nederlandse — respectievelijk aan Nederlandse en Surinaamse kinderen worden uitgereikt. Omdat op alle tekeningen het adres en vaak ook de school van degene, die de tekening maakte, voorkomt, kan een uitgebreid contact tussen de kinderen en scholen in Suriname en Nederland worden verwacht, hetgeen ook de bedoeling is van de stichting „Tekenen is een wereldtaal".

Zaandam. — Een groot gebrek aan ruimte heeft de directie van Bruynzeel in Zaandam doen besluiten een nieuwe vloerenfabriek te bouwen. De oude vloerenfabriek zal worden betrokken door de triplexafdeling, die eveneens aan ruimtetekort leed.

Een nieuw laboratorium voor de deurenfabriek en een nieuw kantoor voor de fineerfabriek staan eveneens op stapel.

CHROESJTSJEF duldt geen tweede partij in RUSLAND

De tijd wordt nog niet rijp geoordeeld

Parijs. - Twee Franse bladen, de Paris-Normandie en de L'Ecole D'Oran hebben een artikel van hun speciale correspondent te Moskou gepubliceerd, waarin gewag gemaakt wordt van een verslag van Chroestsjef, de Sovjetrussische partijsecretaris, dat op besloten bijeenkomsten in behandeling zou zijn genomen. In dit rapport zou Chroestsjef zich keren tegen een voorstel, dat door een viertal academici aan het centrale comité zou zijn gedaan, om een tweede partij in de Sovjet-Unie op te richten als tegenwicht tegen het gevaar van herleving der persoonsverering. Het viertal zou uit de partij zijn gestoten en van hun functies ontheven.

Volgens Daniel Cazel, speciale correspondent van het te Bordeaux verschijnende dagblad Sud-Quest, hebben vier leden der Sovjetrussische akademie van wetenschappen eerste partij-secretaris Nikita Chroesjtsjef voorgesteld in de Sovjet-Unie een tweede partij in het leven te roepen

Chroesjtsjef zou dit voorstel verworpen hebben en de vier akademici zouden zonder pardon uit de communistische partij zijn gezet, terwijl zij van al hun functies werden ontheven.

Cazel, die schrijft het bovenstaande van zeer betrouwbare zijde vernomen te hebben, verklaart dat het voorgevallene slechts aan de hoogste partijfunctionarissen is meegedeeld.

Volgens Cazel heeft Chroesjtsjef tegenover deze topleiders verklaard dat het toestaan van een tweede partij in de Sovjet-Unie een ernstig gevaar zou betekenen voor de nu onaantastbare positie der communistische partij. Ook zou het de regering en het land "op gevaarlijke wijze verzwakken".

"Het toestaan van een tweede partij zou de deur wijd openen voor het binnensluipen van rechte afwijkingen Het zou allen die, om welke reden dan ook, ontevreden zijn, in de gelegenheid stellen zich in een organisatie te verenigen.

De tijd is nog niet rijp voor een verzwakking der binnenlandse discipline in de Sovjet-Unie. Want weliswaar is de internationale spanning verminderd, doch samenwerkende westerse staten staan nog steeds gewapend langs de Sovjet-russische grenzen", aldus zou Chroesjtsjef hebben gesproken.

De betrokken akademici zouden hun actie hebben gebaseerd op het, op het jongste, twintigste congres der Sovjet-russische communistische partij aanvaarde beginsel van het gemeenschappelijke leiderschap.

Volgens hen is de enige wijze, waarop een herhaling van een dictatuur, zoals die door Stalin is gevoerd, kan worden vermeden, het instellen van een onafhankelijke partij, die vrij zou zijn van het strikte toezicht der communistische organisaties.

Volgens Cazel hebben zich in de Sovjet-Unie, na de politiek tot ontluistering van Stalins streven, zoals die door de huidige Sovjet-leiders is gevoerd, twee stromingen geopenbaard. De aanhangers van de ene willen niets meer dan het nu beter te krijgen, dan zij het hadden.

De volgelingen van de andere stroming zijn idealisten, die geloven in de mogelijkheid van een geleidelijke democratisering van het Sovjet-Russische bewind. Tot hen behoren de vier genoemde akademici, die hun voorstel verworpen zagen en, volgens Cazel, prompt werden gestraft voor het indienen ervan.

Dr. Carl Neuberg overleden

New York. — In New York is overleden dr Carl Neuberg, pionier op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek, dat leidde tot de vervaardiging van zeeploze huishoudelijke reinigingsmiddelen. Dr Neuberg, een biochemicus van Duitse afkomst, die Amerikaan werd, ontdekte voorts een proces voor het maken van glycerine uit suiker.

Montgomery: Atoombommen tegen agressie

Sidney. — Veldmaarschalk Montgomery, plaatsvervangend opperbevelhebber der NAVO-strijdkrachten in Europa, heeft op een persconferentie te Sidney, in Brits Columbia, verklaard: "Indien iemand, waar ook ter wereld, agressie zou plegen, zouden wij hem met atoombommen, waterstofbommen en alles wat wij hebben, bestoken". Hij zei, dat hij sprak als militair en niet wist, wat de "politieke meesters" ervan zouden zeggen.

Montgomery brengt thans een bezoek aan het Westen van Canada.

INSPECTIE ESSENTIEEL

De aankondiging van Moskou dat de omvang der Russische strijdkrachten drastisch zal worden gereduceerd was al enige tijd te verwachten. Sinds de mislukking van de jongste internationale ontwapeningsconferentie hield men rekening met de mogelijkheid dat de Sovjets zouden bekendmaken dat zij hun leger zouden inkrimpen. Inderdaad hebben de Russen nu laten weten dat voor 1 mei 1957 1,2 miljoen soldaten naar huis zullen worden gestuurd, en dat de militaire posten op de begroting dienovereenkomstig verkleind zullen worden.

De Russen kunnen zich deze maatregel om verschillende redenen permitteren. Als zij de omvang van hun strijdkrachten reduceren behoeft dat nog niet te betekenen dat hun militaire macht daardoor zou verminderen. Het militaire potentieel wordt immers niet meer zoals vroeger, op de eerste plaats bepaald door het aantal soldaten waarover een bepaalde mogendheid beschikt. In de moderne strategie spelen immers de atoomwapens een beslissende rol. Die atoomwapens maken de handhaving van een sterk leger niet overbodig, maar een met atoomwapens uitgerust leger kan kleiner zijn dan een leger dat met „conventionele" wapens opereert. Een tweede reden waarom de Russen hun gebaar konden maken, ligt in het feit dat de mannen die uit de militaire dienst ontslagen worden, beschikbaar komen voor de militaire en civiele produktie. De 1,2 miljoen nieuwe arbeidskrachten zullen de Sovjet-economie ten goede komen, en aldus de economische positie van de U.S.S.R. versterken. Tenslotte heeft de geste grote propagandistische waarde: de beslissing wordt uiteraard door de bevolking van de Sovjet-Unie zelf toegejuicht maar ook in het buitenland zullen ongetwijfeld tallozen onder de indruk komen van deze spectaculaire bekendmaking. Moskou hoopt door de maatregel de internationale publieke opinie gunstiger te stemmen ten aanzien van het Sovjet-bewind, terwijl de Russische machthebbers ook hopen te bereiken, dat in de westerse naties stemmen opgaan om aldaar eveneens de strijdkrachten te reduceren. De opzienbarende aankondiging zou de indruk moeten wekken dat de Russen allerminst agressieve bedoelingen koesteren en dat zij tot ontwapening bereid zijn.

De reductie van de Russische strijdkrachten is inderdaad een vorm van ontwapening. Maar het is nog geen essentiële bijdrage tot de oplossing van het ontwapeningsprobleem. Een werkelijk doelmatige ontwapening is immers ondenkbaar zonder een daarmee gepaard gaand systeem van internationale controle. Men moet garanties hebben dat de eventueel aangekondigde ontwapening ook inderdaad wordt uitgevoerd. Eisenhower heeft dit vorig jaar op de viermogendhedenconferentie te Genève duidelijk laten uitkomen. Hij diende toen e enverrassend voorstel in. Het was een tweevoudig plan: Rusland en Amerika zouden wederzijds luchtverkenning moeten toestaan, en voorts zouden de beide landen blauwdrukken van hun militaire installaties moeten uitwisselen. De Amerikaanse president raakte hier de kern van de zaak. Men zou moeten beginnen met de invoering van een inspectie-stelsel. Maar de Russen willen niets van internationale inspectie weten.

Vorig jaar hebben de Russen ook al eens een reductie van hun strijdkrachten aangekondigd. Intussen zouden, volgens Moskou, al 640.000 man naar huis gestuurd zijn. Maar men heeft niet kunnen nagaan of dit inderdaad gebeurd is, en zo zal men ook niet kunnen controleren in hoeverre de nu aangekondigde demobilisatie van 1,2 miljoen militairen werkelijk wordt uitgevoerd. Maar ook al is men bereid aan te nemen dat de Russen hun beloften inzake de reductie der strijdkrachten gestand doen, dan blijft men nog altijd in het onzekere over de andere aspecten van het Russische oorlogspotentieel. Zullen de Russen de gelden die nu op de begroting voor het leger vrijkomen niet gebruiken voor de vergroting van de produktie van atoomwapenen? Het is een feit dat de Sovjets op dit gebied op het ogenblik een enorme aktiviteit aan de dag leggen. (Khroesjtsjev zelf heeft enkele weken geleden in Birmingham verklaard, dat Moskou weldra de beschikking zal hebben over een geleid projectiel waaraan een H-bom is bevestigd, een projectiel waarmee iedere plaats op aarde zou kunnen worden bereikt).

Tenslotte hebben ook de huidige Sovjet-leiders ons nog geen aanleiding gegeven om hen nu maar direkt op hun woord te geloven. Mensen als Khroesjtsjev en Boelganin hebben te veel misdaden op hun geweten om ons groot vertrouwen in te boezemen.

De ontwapening wordt niet wezenlijk bevorderd door het naar huis sturen door Moskou van 1,2 miljoen militairen. In een bereidheid van de Russen tot werkelijke ontwapening kan men pas gaan geloven, indien zij zich bereid tonen internationale controle mogelijk te maken; controle op de inkrimping der strijdkrachten, maar vooral controle op de eventuele beperking of stopzetting van de produktie van atoomwapens.

Tussen neus en lippen

Eerste kreet van borelingske op de grammofoonplaat

Een ziekenhuis in Los Angeles, dat eerst een luidsprekerinstallatie liet aanbrengen waardoor trotse vaders de eerste kreet van hun kind konden horen, is nu nog verder gemoderniseerd. Men maakt nu een grammofoonplaat van het eerste kreetje en schenkt deze aan de vader, bij wijze van service.

Eerste kreetjes

Hohdenvriend

Een man, die weigerde zijn honden af te maken, werd onlangs na twee dagen van een straf van twaalf weken te hebben uitgezeten, uit de gevangenis van Manchester ontslagen. Toen de nationale vereniging ter verdediging van honden van het geval hoorde, betaalde zij de boete van 44 pond, die de hondenvriend was opgelegd, toen deze zijn beide herdershonden, die volgens de politie vals waren, niet wilde doden. De man kon de boete niet betalen en werd derhalve opgesloten. Maar nu de boete is voldaan, is de hondenbaas weer vrij man en daarbij een gelukkig man, want zijn honden leven nog.

Zeepost per fles

De Nationale Geografische Vereniging in Washington heeft dezer dagen een rapport uitgegeven over brieven in flessen - de zeepost per stroom - uit welk verslag blijkt, dat deze gewoonte nog steeds niet is uitgestorven. Op kerstavond 1945 schreef een jonge soldaat, die uit Europa terugkeerde een flesbrief, waarin hij zijn oprechte liefde verklaarde aan de vindster van de fles. Een jaar later kreeg hij een brief uit Ierland, waar een meisje, dat met haar hond langs het strand wandelde, fles en brief had gevonden. En ze leven nu lang en gelukkig.... Een strandjutter in Californië vond in 1949 een fles, met het testament van een sentimentele Engelse miljonaire, waarin haar ganse fortuin tussen de vinder van de fles en haar advocaat werd verdeeld. Het testament werd echter ongeldig verklaard. Onder de regering van koningin Elizabeth de Eerste vond een visser een fles, waarin een belangrijk politiek geheim was verborgen. Onmiddellijk stelde de koningin de functie van „flessenontkurker" in, welke positie thans in Engeland nog wordt bekleed. Vroeger gaf de Amerikaanse marine, die door het afwerpen van flessen en plastic drijvers de stromingen meet, geldelijke beloningen aan de vinders die bericht zonden aan de oceanografische dienst. Sinds enige tijd echter zendt men nu aan vinders kaarten van het zeegebied waaraan zij wonen. Een inwoner van Somaliland was bijzonder verheugd met de kaart, want hij meende met een enorme cheque voor een flink bedrag aan dollars te doen te hebben. Groot was [illegible] wel, toen de bank dit papier niet als wettig betaalmiddel aannam. Er drijven tenslotte nog andere flessen in de wereldzeeën. Een Nederlandse wandelaar langs de waddenkust, vond onlangs namelijk een kist met twee dozijn uitstekende port.

Reclame

Elfduizend belangrijke lieden in Tokio, de hoofdstad van Japan kregen dezer dagen een geparfumeerde brief - zo weet „Het Volk" te verhalen - En die brief werd juist in de brievenbus gedeponeerd, toen die elfduizend belangrijke lieden naar hun werk waren. Het tijdstip van de bezorging van de brief was blijkbaar precies uitgekiend. Op de eerste bladzijde stond te lezen: „Veel maneschijnen zijn voorbijgegaan sedert wij van elkaar gescheiden zijn, maar ik zal die avond nooit vergeten". De brief was ondertekend: uw Tsuyuko - wat zoveel wil zeggen als: uw kind uit de nevel. Waar de enveloppe nog was gemerkt met „strikt persoonlijk" werden de brieven natuurlijk promp door de elfduizend nieuwsgierige vrouwen van de elfduizend belangrijke lieden voornoemd geopend. Er ontstonden, toen manlief thuis kwam, elfduizend woordenwisselingen tot en met slaande ruzies; totdat de dames de brief nog verder gingen lezen en tot de ontdekking kwamen, dat ze te doen hadden met een reclame voor een film, welke binnenkort in Tokio zou gaan draaien. Toen was het tijd geworden voor de elfduizend belangrijke lieden om zich kwaad te maken Zij protesteerden heftig tegen deze onbetamelijke reclamepraktijken van de betrokken filmmaatschappij.

Arubaanse verkeerspolitie start omvangrijke arbeid

Oranjestad. — Onofficieel werd per 1 juni de verkeersafdeling van de politie opgericht. Dat dit geschiedde zonder een officieel tintje, lag eigenlijk voor de hand, daar de mensen, die op dezelfde afdeling tewerk werden gesteld, eerst de nodige ervaring moesten opdoen, dus een soort cursus moeten doorlopen en de afdeling bovendien nog niet op volle sterkte werkt.

Voorlopig staat aan het hoofd van de verkeersafdeling de hoofdagent A. de Keyzer en hem zijn 6 politieman nen toegewezen, welk aantal zo spoedig mogelijk met nog 6 man zal worden uitgebreid.

Het ligt in de bedoeling om in de naaste toekomst alle zware verkeersongevallen door de verkeersafdeling te doen behandelen en vooral de zg. verkeersopvoeding aan dit departement toe te vertrouwen. Wij wensen de heer De Keyzer en zijn mannen gaarne veel succes toe.

De oogst van het weekeinde

Oranjestad. — Het afgelopen weekeinde is het voor de politie rustig geweest. Er werd 15 maal assistentie verleend bij ruzies, vechtpartijen e.d., 17 dronken personen werden ingesloten, 4 verkeersongevallen deden zich voor en 5 knoekoebranden werden geblust.

Beschermde vogels

San Nicolaas. — Op de weg naar Seroe Blanco werd zondag een twaalfjarige jongen aangehouden, die een katapult en een dode barica-geel (Gelebuik) in de hand had. De knaap verklaarde niet te weten, dat de gedode vogel tot de beschermde vogelsoorten behoorde. Natuurlijk werd de jonger ernstig onderhouden en er opgewezen dat het doden van deze onschuldige dieren een laffe daad is. De katapult wrd in beslag genomen.

Naar aanleiding van dit bericht vroegen wij aan de Inspecteur van Politie, de heer J. Sprockel, welke de vogelsoorten waren, die onder de bescherming van de wet vielen. Dit waren, althans van de hier voorkomende soorten: de totolica, de moffi, baricageel, para di misa, trupial sabi en de iets kleinere trupial cachó, de chuchubi blancu en chchubi pretu, de grondtil of sjoko, de kolibri (blenchi bèrde en tornasol), de chonchorogai, de fazant en alle reigers.

Het vreemde echter is, dat aan 99 personen een vergunning werd verstrekt, er een wind- of gasbuks op na te mogen houden.

Zeeman aangereden

San Nicolaas. — Er werd gemeld dat bij de Acme Store te San Nicolaas een man bloedend op het trottoir lag. Bij het onderzoek van de politie bleek een zeeman aangereden te zijn door een auto, doch dat de auto was doorgereden. De man was in het gelaat en rechterbeen gewond en werd voor eerste hulp naar het Medisch Centrum op de Lago gebracht en later naar het San Pedro Hospitaal vervoerd. Voorlopige gegevens ontbreken nog, doch de politie heeft het geval in onderzoek.

Meisje aangereden

Oranjestad. — Het 8-jarige meisje S.W. werd zaterdagavond in de Koningstraat door een personenauto aangereden, daar zij hardlopende zonder uit te kijken de straat overstak. Gewond en met een vermoedelijk gebroken enkel werd zij in het San Pedro Hospitaal opgenomen.

Slecht verdeelde schade

San Nicolaas. — Zondagmorgen werd een in de Theaterstraat geparkeerde personenauto aangereden door een pickup. Schade aan de auto ƒ 300.—, aan de pickup ƒ 10.—. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Joyriding

Oranjestad. — Door een telefonische melding kon een joyrider worden aangehouden bij Savaneta. De bestuurder bleek niet in het bezit van een rijbewijs te zijn en bovendien had hij de maximum snelheid overschreden.

Geen voorrang

Oranjestad. — Op het kruispunt Ceintuurbaan — Thorbeckestraat — Weg naar Fontein had de zoveelste aanrijding plaats, doordat de ene auto de andere geen voorrang gaf. Totale schade ƒ 500.—.

Receptie door de firma Martijn

Oranjestad. — Ter gelegenheid van het bezoek van enige der firmanten van Stokvis & Zonen, alsmede van de heer Ernesto Martijn van de firma E. & G. Martijn aan Aruba, zal door de heer en mevr. J. Menge hedenavond in hun woning aan de Shakespearstraat een receptie worden gehouden. Zoals bekend is de firma Martijn vertegenwoordiger van de firma Stokvis, die o.m. een der beste radio's ter wereld importeert, n.l. de Erres.

Henk Kemmink naar Sto. Domingo

Oranjestad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernamen, zal de heer H. Kemmink woensdag as. met het ms. „Antilia" naar Sto Domingo vertrekken om aldaar, in opdracht van het Bestuurscollege, jong (cocos)palmen en andere planten te verzamelen, bestemd voor de grote boulevard naar Malmok en eventueel voor andere plantsoenen en parken. Van de zijde van de Dominikaanse Overheid zou de grootst mogelijke medewerking zijn toegezegd.

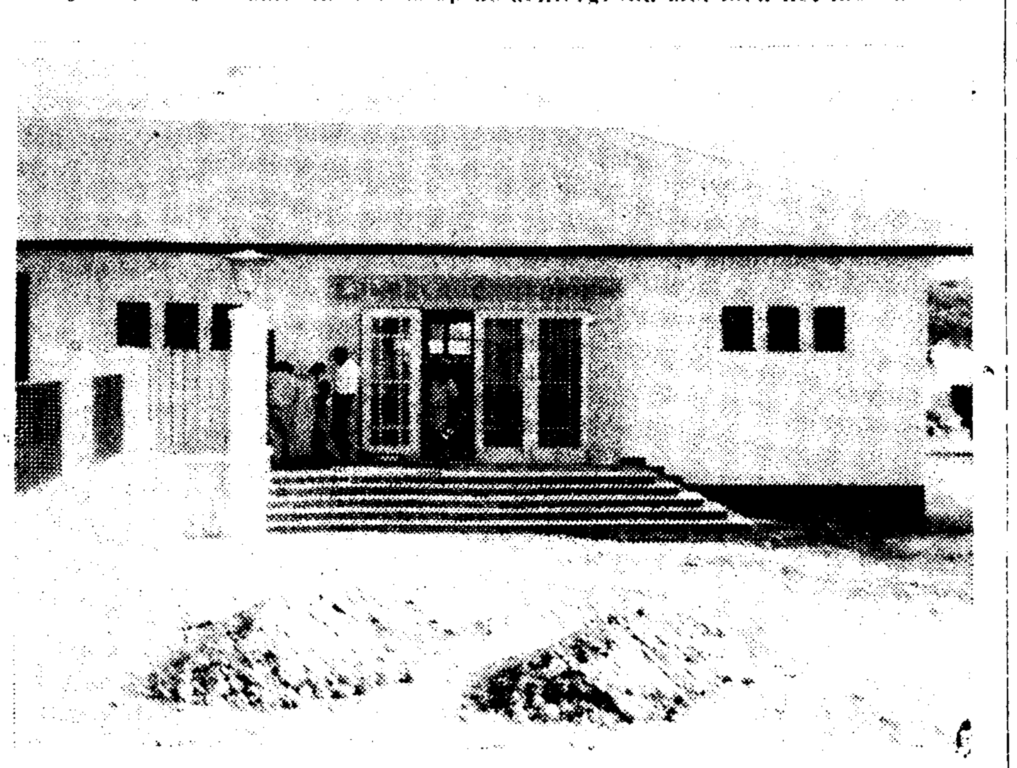
Van officiële (Arubaanse) zijde kon men ons hiervan nog geen bevestiging geven. Wij voegen hier echter aan toe, dat de beslissing om de heer Kemmink naar Sto Domingo te zenden een grote voldoening voor velen zal zijn, niet in het minst voor de heer Kemmink zelf, die immer toonde hart voor zijn werk te hebben.

Hoofdagent K.N.S.M.

Oranjestad. — Enige tijd geleden wisten wij reeds te berichten, dat de heer H. v.d. Linden begin juni zou worden terug verwacht op ons eiland, en dat de heer Munsterman zou worden belast met het agentschap van de KNSM te Paramaribo. Inderdaad vertrekt de heer Munsterman woensdag naar Curaçao om maandag scheep te gaan naar Paramaribo. De heer Van der Linden wordt vrijdag terug verwacht.

Gistermorgen werd zonder enige officiële opening het nieuwe laboratorium in het Medisch Centrum bij het San Pedro Hospitaal in gebruik genomen. Overal in het gebouw was men nog druk bezig met de „finishing touch". Een verrassing was de mooie rotstuin, welke door de heer Kemmink was aangelegd en waarvan wij dit plaatje maakten. Rechts op de achtergrond ziet men het laboratorium.

De ingang naar het laboratorium ziet men op bovenstaande foto. De werklieden zijn er nog druk bezig, doch het laboratorium draait reeds op volle toeren.

Prof. Fonteyn naar Amerika

Oranjestad. — Zoals bekend kwam prof. Fonteyn de vorige week op ons eiland aan in verband met zijn orientatie betreffende het toezicht op de bouw van de nieuwe waterinstallatie en elektrische centrale. Prof. Fonteyn zal nu zaterdag a.s. tezamen met de heer Oscar Henriquez naar New York vertrekken om daar contakt op te nemen met Singmaster en Breyer.

Gratie kwam te laat

Oranjestad. — Enige tijd geleden was de zaak tegen de vrouw G.C. de E. afkomstig van Sto. Domingo in hoger beroep behandeld en de vrouw was veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 weken. Zij had in de Havenstraat een bejaarde man met haar auto aangereden en haar was ten laste gelegd "dood door schuld".

Zij vroeg gratie aan Z.E. Gouverneur en kreeg dit ook, doch 18 dagen nadat zij haar straf reeds had ondergaan. Zij had n.l. op bevel van de politie zich aan de gevangenis gemeld en werd daaruit ontslagen op 17 mei. Gistermorgen ontving zij het Landsbesluit G. S. 2773 dd. 16 mei 1956 no. 1 waarin werd medegedeeld dat haar gratie was verleend.

Ook Grace-Line geeft medewerking

Oranjestad. — Van de Grace Line werd het bericht ontvangen dat: 1ste. met ingang van 6 juli 1956 de grote schepen Santa Rosa en Santa Paula Aruba zullen aandoen.
2e. Deze schepen zullen vanuit New York Aruba eerst aandoen. De route zal derhalve zijn New York, Oranjestad, La Guayra, Willemstad, Oranjestad, Cartagena, New York. De terugreis naar New York zal via Oranjestad geschieden, indien men niet aan alle passagiers akkomodatie heeft kunnen verlenen. (Voorlichtingsdienst Aruba).

De Hersengymnastiek voor Voz di Aruba

Oranjestad. — Dat de Arubaanse Pers Vereniging het moest afleggen met een eindstand van 15 tegen 8 de leden van de Voetbal Vereniging Mercurius tijdens het half uurtje hersengymnastiek voor Radio Voz di Aruba, mocht de pret niet drukken. Het was echt gezellig en leuk en dank zij het grote aantal belangstellenden was de animo er geen ogenblik uit. De leiding berustte in goede handen en de jury was "non plus ultra". De Colombia Music Store had voor iedere deelnemer, winnaar of verliezer, een gramafoonplaat ter beschikking gesteld en na afloop was het de Aruba Trading Company, die aan allen een paar flesjes Schlitz presenteerde. Wij mogen onze waardige tegenstanders gaarne met hun sukses gelukwensen en zien met belangstelling naar de revanche uit.

De lezingen van Dr. Zonneveld

Oranjestad. — Wellicht ten overvloede vestigen wij de aandacht van onze lezers op de beide lezingen van dr J. Zonneveld, t.w. hedenavond en vrijdagavond, beide lezingen in het St. Dominicuscollege om 20.15 uur. De onderwerpen zijn respektievelijk "Geologie als liefhebberij" en "De geologische ontwikkeling van de Benedenwindse eilanden."

De meesten van ons hebben meerdere malen met grote belangstelling gekeken naar de gesteenten en rotsformaties, welke zich op een groot deel van ons eiland bevinden en deze lezingen zijn nu juist een bijzondere gelegenheid om er alles over te horen, een gelegenheid welke zich niet gemakkelijk zal herhalen. Er zijn thans een extra aantal stoelen geplaatst, zodat een ieder verzekerd kan zijn van een (goede) zitplaats. Er zal bovendien een film worden vertoond.

Vrijdag j.l. bleek dr. Zonneveld een prettig verteller te zijn, die op een voudige, doch duidelijke wijze weet te doceren.

De taakverdeling der gedeputeerden

Oranjestad. — Schreven wij in onze editie van zaterdag reeds welke de departementen zijn, welke onder de heer Isaac de Cuba zullen resorteren, thans heeft het B.C. een besluit genomen, waarin de taakverdeling van alle gedeputeerden staat omschreven. Dit besluit luidt:

1. De gedeputeerde P. Croes is in het bijzonder belast met de behartiging van: -sociale en arbeidszaken; -de volkshuisvesting; de aangelegenheden betreffende: -de afdelingen van het Bestuurskantoor: algemene zaken; bevolking en burgerlijke stand; personeelszaken; registratuur en expeditie.
2. De gedeputeerde I. de Cuba is in het bijzonder belast met de behartiging van de aangelegenheden betreffende; -de veterinaire dienst; -de telefoondienst, -de haven- en loodsdienst; -de luchthaven; -de domeinen.
3. De gedeputeerde O. S. Henriquez is in het bijzonder belast met de behartiging van: -ekonomische zaken; de aangelegenheden betreffende: -de financien; -de gezondheidsdienst; -de watervoorzieningsdienst; -de centrale tabuleerdienst.
4. De gedeputeerde E. O. Petrona is in het bijzonder belast met de behartiging van: -kulturele zaken en volksontwikkeling; de aangelegenheden betreffende -de dienst van openbare werken.

Steekproef?

Lago. — Bij Gate nr 6 van de Lago werd contrôle uitgeoefend en daar bleek, dat in een der passerende auto's goederen werden vervoerd, welke goederen het eigendom waren van de Lago. Bij nader onderzoek bleek zelfs, dat de schuldige bezig was een voorraad aan te leggen in zijn woning. De politie kon zich met deze gang van zaken niet verenigingen en gaf persoon en goederen een andere plaats.

Chaotische raadsvergadering in Limburgse dorpje Gulpen

Gulpen. — „Wij gaan van de raadsvergadering in Gulpen maar een voetbalmatch maken, waarbij strafschoppen worden uitgedeeld, terwijl ik het fluitje wel zal hanteren." Deze verzuchting slaakte de burgemeester van Gulpen jhr mr R. van Rijckevorsel aan het eind van een uitermate opwindende en chaotische raadsvergadering. Intussen nam hij zelf reeds een strafschop door bij de bespreking van de Gulpense woningtoestand de woningcommissie, met name wethouder J. Hensels, voorzitter van deze plaatselijke woningcommissie, voor de evenuele beroerde toestanden op woninggebied verantwoordelijk te stellen. U kunt, raadsleden, mij van de situaties op woninggebied geen schuld geven, aldus de burgemeester. De commissie namelijk houdt mij buiten alles. Ik weet van niets. Alleen dat in genoemde commissie een chaos heerst.

„Voetbalmatch met strafschoppen"

Deze burgemeesterlijke strafschop was een antwoord op een door de wethouders aan het begin van de vergadering genomen strafschop. Wethouder P. Pinckers had immerst aan het begin van de vergadering de burgemeester als hoofd van de plaatslijke politie aansprakelijk gesteld voor de ongunstige toestand op het gebied van jeugdverkeersbeveiliging. Men deed net een aanval op mij, aldus de burgemeester, ik doe thans een tegenaanval. De aanval van de burgemeester op wethouder Hensels vond gretig weerklank bij de minderheidspartij, die praktisch heel de vergadering niet anders heeft gedaan dan beschuldigingen uiten aan het adres van burgemeester en wethouders, speciaal aan dat van de beide wethouders.

Overigens hebben tijdens deze vergadering de raadsleden elkaar voortdurend het ene verwijt na het andere naar het hoofd geslingerd. Reeds lang botert het in Gulpen niet tussen de elf raadsleden, verdeeld in twee partijen, de een de meerderheidspartij met de geringst mogelijke meerderheid van zes, waaronder de beide wethouders, en de ander de minderheidspartij met de grootst mogelijke minderheid van vijf. Drie leden van de minderheidspartij hadden dezer dagen een vergadering van de raad opgeroepen om de kwesties verkeersbrigadiertjes, wegenaanleg en woningnood te bespreken. Op deze vergadering verscheen de meerderheidspartij niet. De vergadering ging derhalve niet door. Een twee werd opgeroepen, maar ook deze ging om dezelfde reden niet door. Hierop is de derde vergadering gevolgd, die volgens de wet wèl moest doorgaan. Aanwezig waren alle leden van de minderheidspartij en vier leden van de meerderheidspartij.

Onmiddellijk na de opening ontbrandde het debat in alle hevigheid. Raadslid J. Benen, voornaamste woordvoerder van de minderheidsfractie, achtte het een grote schande dat in vijf maanden tijd geen vergadering meer was gehouden. Hierop repliceerde de burgemeester, dat hij er voor paste om veel vergaderingen in Gulpen op te roepen vanwege het niet bepaald hoogstaande peil, waarop in Gulpen de vroede vaderen plegen te vergaderen. Slechts in de uiterste gevallen, aldus de burgemeester, als het werkelijk dringend noodzakelijk is, zal ik een vergadering oproepen.

U bent mede verantwoordelijk voor dit peil, burgemeester, aldus luidde het wederwoord van raadslid Benen, en meteen was het onvruchtbaar debat, dat urenlang duurde, begonnen. Beschuldigingen aan elkaars adres waren toen schering en inslag. Vooral met betrekking tot het punt woningbouw laaide het debat fel op.

De onthulling van de burgemeester dat wethouder Hensels in dezen de verantwoordelijke man was, ontlokte bij de minderheidspartij felle verwijten. Wethouder Hensels, aldus de raadsleden J. Benen en J. Schmets, moet tegen zichzelf beschermd worden. Uitlatingen als huichelaars en lafaards, uitgewisseld tussen leden van het college van B. en W. en de raad, waren nog de minst ernstige aantijgingen. De meerderheidspartij beschuldigde voorts het secretariepersoneel van sabotage, aangezien genomen raadsbesluiten niet of pas heel laat aan Ged. Staten worden doorgezonden.

Toen de discussies al te hoog oplaaiden en te veel persoonlijke kwesties naar voren werden gebracht maakte burgemeester Van Rijckevorsel er een eind aan en ging over tot sluiting van de vergadering. Zeer tot ongenoegen van de vroede vaderen echter, zodat wethouder Pinckers erop stond, dat een voorstel van hem, waarin hij stelde, dat de burgemeester binnen veertien dagen vier man politieversterking zou eisen, opdat de Rijkspolitie tijd zou vinden om de verkeersbrigadiertjes op te leiden, in stemming zou worden gebracht.

Over de Rijkspolitie hebben wij niet te zeggen, aldus de burgemeester, en ik laat mij door niemand de wetten voorschrijven. Hiermee was het debat heropend en agendapunt nummer één opnieuw aan de orde. Lang duurde dit echter niet, want burgemeester Van Rijckevorsel maakte er thans definitief een eind aan.

Alvorens dit evenwel gebeurde, merkte raadslid Benen nog op: voor alles wat in Gulpen gebeurt, burgemeester, zult u de klappen moeten opvangen. En ik dan, zo merkte raadslid J. Rouwette lakoniek op. Zijn opmerking werd met bulderend gelacht door een uitpuilende publieke tribune begroet, daar raadslid Rouwette onlangs door enkele onbekend gebleven personen is afgeranseld. Na de sluiting van de vergadering trokken de twee partijen mokkend af tot genoegen van het geamuseerd publiek, dat verlangend uitziet naar de volgende raadsvergadering, die in Gulpen een publieke vermakelijkheid is geworden.

Uitgifte in erfpacht

Oranjestad. — Het B.C. richtte het volgende schrijven aan de Eilandsraad:

Het Adventzendingsgenootschap verzocht dd. 18 januari 1956 een perceel grond, groot ongeveer 3730 m2 en gelegen te San Nicolaas in het vierde district, westelijk van de gronden bekend onder de naam „Lago Heights", in erfpacht te mogen verkrijgen voor het daarop bouwen van een school, een opleidingsafdeling voor de jeugd en een pastorie.

Het betreft hier een erfpachtsuitgifte van een stuk grond, dat groter is dan 3000 m2 en dat geen deel uitmaakt van een verkavelingsplan. Ingevolge het bepaalde bij artikel 97, lid 2, van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen, juncto artikel 3, lid 3, van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 28 augustus 1953, Pb. 1953 nr 149, is deze uitgifte aan de goedkeuring van de Gouverneur onderworpen.

Aangezien het gebruikelijk is de gronden aan kerkelijke instellingen voor bovengenoemde doeleinden tegen de halve grondprijs uit te geven, behoeft deze uitgifte tevens de goedkeuring van de Raad.

Onzerzijds bestaan tegen deze uitgifte geen bezwaren en naar ons oordeel zou aan het Adventzendingsgenootschap het stuk grond, groot ongeveer 3730 m2, gelegen ten westen van „Lago Heigths" in het vierde district, zoals omschreven in de meetbrief nr 45 van 1956, in erfpacht kunnen worden uitgegeven, onder de voorwaarden en bepalingen, vastgesteld bij de Verordening op de uitgifte van eigendommen (Ab. 1953 nr 19), uitgaande van een grondprijs van ƒ 0,25 per vierkante meter. De normale grondprijs ter plaatse is ƒ 0,50.

Naar aanleiding van het voorgaande mogen wij in overweging geven de hier vorenomschreven uitgifte in erfpacht goed te keuren.

Het Sovjet-Russisch vlootbezoek aan Nederland

's-Gravenhage. — Het Sovjetrussische smaldeel, dat op 20 juli voor een bezoek aan Nederland in Rotterdam zal aankomen, zal bestaan uit een kruiser en twee torpedojagers. De kruiser is de Sverdlov, de torpedobootjagers zijn de Serdityi en de Surovyi. De Sverdlov staat onder commando van kapitein-ter-zee N. G. Zagolsky, de Serdityi onder bevel van kapitein-ter-zee jongste categorie P. A. Gristchuk, de Surovyi onder bevel van Kapitein-luitenant-ter-zee V.K. Akimov. De chef-staf van het smaldeel is kapitein-ter-zee D. K. Jaroshevitch. Het smaldeel telt 115 officieren en 1673 adelborsten, onderofficieren en schepelingen.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van justitie heeft bekendgemaakt dat zeven top-functionarissen van de communistische partij in de Zij worden beschuldigd van samenzwering om de geweldaddige omverwerping van de regering te propageren.

Geprikkelde commentaren op Eden

Athene. — De verklaringen, welke de Britse premier, Eden, vrijdag op een Conservatief congres te Norwich o.a. omtrent Cyprus heeft gedaan, hebben in alle politieke kringen te Athene geprikkelde commentaren uitgelokt. Eden zei o.a., dat het verlies van Cyprus het verlies van de mogelijkheden tot de bescherming der Britse oliebevoorrading zou betekenen en dat dit zou leiden tot werkloosheid en honger in Groot Brittannië. Premier Karamanlis zei, dat het op zijn minst onjuist, zo niet immoreel is, om de koloniale onderdrukking van een hoogst beschaafd Europees volk te willen rechtvaardigen door zich te beroepen op de heilige verdediging van de olie. Overigens had Griekenland altijd al waarborgen van Engelands strategische belangen aangeboden.

Prinses Beatrix behaalt einddiploma gymnasium

Baarn. — H.K.H. prinses Beatrix heeft met goed gevolg het eindexamen gymnasium van het incrementum van het Baarns lyceum afgelegd. In een der lokalen van het schoolgebouw werden de diploma's uitgereikt. H.M. de koningen en Z.K.H. prins Bernhard met de ouders der andere examencandidaten waren aanwezig.

Ter gelegenheid van de 2500e sterfdag van Boedha werd op de Birmaanse Ambassade te Londen een dienst gehouden voor de Boeddistische kolonie in Londen. De Birmaanse Ambassadeur H. E. U. Kyin (midden) woonde de plechtigheid ook bij.

Op communistische partijcongres:

Chroesjtsjef lanceerde zeer felle aanklacht tegen Stalin

New York. — Volgens de „New York Times" heeft Chroesjtsjef tijdens het twintigste congres van de Russische communistische partij in Moskou in februari jl. een fellere aanklacht tegen Stalin uitgesproken dan aanvankelijk in de Westerse landen was bekend gemaakt. Volgens het bericht, dat uit Washington stamt, heeft de Amerikaanse regering de tekst van deze aanklacht tegen Stalin in haar bezit. Een dergelijk bericht werd ook door de „New York Herald Tribune" gepubliceerd van haar correspondent in Parijs, die daarbij Franse diplomatieke kringen aanhaalt.

Tot de belangrijkste onthullingen van het document behoren de volgende:

1. Chroesjtsjef beschuldigde Stalin ervan voornemens te zijn geweest Molotof en Anastas Mikoyan, de eerste waarnemende premier, uit de weg te ruimen. Op het congres deelde Chroesjtsjef mede, dat Molotof noch Mikoyan aanwezig zouden zijn, ware Stalin op 5 maart 1953 niet door de Voorzienigheid getroffen.

2. Stalin werd beschuldigd van persoonlijke lafheid, panick en bijna waanzinnige moedeloosheid ten tijde van de Duitse invasie in juni 1941.

3. Stalin bemoeide zich met militaire zaken, hetgeen aan honderdduizenden Russische soldaten het leven kostte. De ergste van deze bemoeienissen was de vergeefse poging om in 1942 43 Kharkof te omsingelen tegen het advies van de Sovjet-legerleiding in.

4. Stalin werd voorts verweten zijn oude kameraden van de bolsjewistische partij te hebben verraden. Hij zou persoonlijk geweigerd hebben hun gratie te verlenen en gelastte de geheime politie de terechtstellingen te voltrekken.

5. Chroesjtsjef verklaarde, dat Stalin de buitenlandse politiek zodanig gevoerd en zo eccentrisch en willekeurig aangepakt had, dat de internationale positie van de Sovjet-Unie daardoor aanzienlijk was verzwakt.

6. Stalin verklaarde, dat hij naar believen met Tito zou afrekenen, maar, aldus Chroesjtsjef, er kwam niets van terecht.

7. Stalin verspreidde valse geruchten omtrent maarschalk Zjoekof, teneinde het militaire aanzien van de huidige minister van defensie te kleineren en verbande hem tegen het einde van de tweede wereldoorlog naar de provinciën.

Volgens de „New York Times" hebben de felle bewoordingen van Chroesjtsjefs rede de functionarissen in Washington verbaasd.

Behalve bovengenoemde punten verweet Chroesjtsjef Stalin ook de oorlog bijna te hebben verloren, omdat hij de waarschuwingen van Churchill en de toenmalige Engelse ambassadeur in Moskou, Sir Stafford Cripps, in de wind sloeg.

Uit Praag meldt de correspondent van de „New York Times", dat volgens berichten uit communistische bron Chroesjtsjef in maart in Warschau verklaarde, dat Stalins optreden bijna een breuk met communistisch China tot gevolg heeft gehad. Mao Tse Toeng had geweigerd te voldoen aan de economische eisen, die veel van het kolonialisme weg hadden. Stalin eiste de uiteindelijke zeggenschap over de ontwikkeling van communistisch China op, zoals hij ook in de andere landen van het Sovjetblok had gedaan. Slechts de hardheid van de Amerikaanse politiek ten aanzien van communistisch China heeft een openlijke breuk van Peking met Moskou, zoals die met Tito, verhinderd, zo zou Chroesjtsjef verklaard hebben.

Maglie en Brooklyn winnen van Milwaukee

Pittsburgh op eerste plaats

Salvatore, the Barber, Maglie pitchte gisteravond zijn eerste complete wedstrijd een 3-hitter, in een uniform van de Brooklyn Dodgers. Maglie en de Dodgers wonnen met 3—0 van de Milwaukee Braves, die nu definitief van de eerste plaats verdreven zijn. De Pittsburgh Pirates, die gisteren een rustdag hadden, staan een wedstrijd voor Milwaukee en ook 2 percentagepunten voor de Braves. De Milwaukee Braves staan gelijk met twee andere clubs, de St Louis Cardinals en de Cincinnati Redlegs, daar beide clubs gisteravond hun wedstrijen wonnen.

De Cardinals wonnen met 11—5 van de New York Giants. Vinegar Bend Mizell won voor St Louis en Don Liddle verloor voor New York. Er werden in deze wedstrijd vier homeruns geslagen. Ken Boyer sloeg in de eerste inning zijn dertiende van het seizoen met een loper op de honken en Wally Moon sloeg in de zesde inning een homerun voor de Cardinals. Castleman en Bill White sloegen voor de Giants homeruns.

Pitcher Art Fowler deed gisteren op de opwerpplaat prachtig werk voor de Cincinnati Redlegs en Cincinnati won met 8—2 van de Philadelphia Phillies. Saul Rogovin verloor voor Philadelphia.

In de American League haalden de Chicago White Sox en de Cleveland Indians een halve wedstrijd in van hun achterstand op de Yankees. Beide clubs wonnen hun wedstrijden. De Indians wonnen met 7—0 van de Washington Senators. Mike Garcia stond de Senators zes honkslagen toe en pitchte aldus de „shutout". Pedro Ramos verloor voor Washington. Jim Busby en de onlangs opgeroepen Earl Averill sloegen voor de Indians homeruns. Om plaats te maken voor Averill moesten de Indians Rudy Regalado naar hun farmclub Indianapolis sturen.

De White Sox bleven 3 1/2 wedstrijd achter de Yankees door met 13—4 van de Baltimore Orioles te winnen. Pierce won voor Chicago en Ferrare verloor voor Baltimore. Miñoso sloeg voor Chicago een homerun.

De standen luiden momenteel:

American League

	gew.	verl.	achterstand
New York	29	16	—
Chicago	21	16	4
Cleveland	23	19	4 1/2
Boston	21	21	6 1/2
Detroit	21	21	6 1/2
Baltimore	20	24	8 1/2
Kansas City	17	25	10 1/2
Washington	18	28	11 1/2

National League

	gew.	verl.	achterstand
Pittsburgh	24	16	—
Milwaukee	20	14	1
Cincinnati	24	18	1
St Louis	25	19	1
Brooklyn	21	19	3
New York	17	24	7 1/2
Philadelphia	15	24	8 1/2
Chicago	13	25	10

Met revolvers bewapende politieagenten houden de wacht voor nr 10 Downingstreet, de ambtswoning van de Engelse premier Sir Anthony Eden. Een en ander in verband met inlichtingen, die Scotland Yard heeft verkregen, als zouden er twee gevaarlijke Cypriotische terroristen het eiland hebben verlaten met de bedoeling een aanslag te plegen op de Britse regerings-leider, uit wraak tegen de terechtstelling van twee Cyprioten.

Paus over de echtscheiding

Vaticaanstad. — Z.H. Paus Pius XI heeft tijdens een audiëntie voor hoogleraren en studenten van de universiteit van Wenen verklaard, dat het verbod van de Katholieke Kerk op echtscheidingen niet betekent, dat hij „ongevoelig is voor de tragedie", die veelal in gebroken huwelijken wordt gevonden.

De opmerkingen van de Paus werden vandaag gepubliceerd.

De H. Vader verklaarde o.m.: „De wet der Kerk moet voorwaar de geestelijke en bovennatuurlijke waarden die zij tot dienen geroepen is, niet onderdrukken. Zij is juist om deze reden gecritiseerd en er is gesproken van de juridische onderdrukking door de Kerk. Aldus wordt de Kerk de vastheid verweten, waarmede zij de onontbindbaarheid van een geldig aangegane en voltrokken huwelijk verdedigt. Zij gaat in dit geval nochtans niet te werk uit gebrek aan gevoel of met juridische hardheid, alsof zij ongevoelig ware voor de tragedie, die veelal in dergelijke gevallen wordt gevonden, maar eenvoudig door de getrouwe toepassing van de huwelijkswet, die gevestigd is door haar goddelijke stichter en waarin het haar niet past te beslissen."

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de kleintjes,
18.00 Pabien,
1830 Nieuws
18.45 En nu.... Tante Aukje.
19.00 Actualiteiten
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U!
21.00 C. C. C. Kwartiertje
21.15 Klassiek Dinsdagavond
22.25 Nieuws
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gev. muziek
18.30 Reclame
18.45 Sport
19.00 Muziek di mi Tera"
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Praatje door P. Brennecker
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

AVROS
17.00 Linda's eerste liefde
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Vertelling voor kinderen
18.10 Kinderliedjes voor de avond
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuwsberichten
19.00 Voor de jarigen
19.15 Surinaams praatje
19.30 Radio-crooner
19.45 Historische Kring
20.00 Advertenties
20.30 De Basin Street Boys
20.55 Nieuws en Sluiting.

Een nieuwe geest in CDU

ADENAUER regeert zijn partij niet meer alleen

Maar hij blijft voorzitter

(Van een bijzondere correspondent)

De Christelijk-Demokratische Unie, de grootste politieke partij van de Westduitse Bondsrepubliek, die na afloop van het 6e partij-congres in de tentoonstellingshal op de Killesberg in Stuttgart uiteen ging, was een andere dan die waartoe zich een week tevoren 1000 gedelegeerden plus 'n 500 gasten en journalisten in de hoofdstad van Baden-Württemberg hadden verzameld. Aan het hoofd van de partij staat nog wel — zoals sinds haar oprichting het geval is geweest — Bondskanselier Dr. Konrad Adenauer, de vitale, onvermoeibare, ruim 80-jarige Westduitse staatsman, wiens gezag en persoonlijkheid jarenlang hun stempel op de C.D.U. hebben gedrukt. Hij werd ook ditmaal weer met algemene stemmen herkozen. Maar tegen zijn wil in — en het was voor het eerst in de partijgeschiedenis, dat er zoiets als „verzet" tegen Dr. Adenauer werd gepleegd — is hij omgeven door niet minder dan 4 vice-voorzitters. (Hij had er zelf, zoals gewoonlijk, maar 2 willen hebben). In de vacature, ontstaan door het overlijden van de protestantse onder-voorzitter dr. Robert Tillmann, werd de (eveneens protestantse) premier van Sleeswijk-Holstein Kai-Uwe von Hassel gekozen. Hij was de kandidaat van Dr. Adenauer. Bondsminister Jakob Kaiser werd herkozen, maar daarnaast wees het congres de oud-premier van Noordrijnland-Westfalen, Karl Arnold (katholiek) en Bondsdagpresident dr. Eugen Gerstenmaier (protestant) tot 3e en 4e vice-voorzitters aan.

Dr. Konrad Adenauer, de West-Duitse Bondskanselier, is op het CDU-congres, dat onlangs te Stuttgart werd gehouden, als partij-voorzitter herkozen.

Nog geen opvolger

Dr. Adenauer is zonder enige twijfel de eerste man in de CDU gebleven. Hij regeert echter de partij van nu af aan niet meer alleen. De vraag, die pas over geruime tijd zal kunnen worden beantwoord, is in hoeverre de 4 vice-voorzitters mee-regeren en invloed doen gelden op het partijbeleid. Hun benoeming was zeker geen uiting van wantrouwen in Bondskanselier Dr. Adenauer als leider der partij of in de door hem gevoerde politiek. Zij was hoogstens een bewijs van de bezorgdheid, die men in kringen der partij gevoelt en die verband houdt met de hoge leeftijd van haar voorzitter, wiens tijd zozeer in beslag wordt genomen door de staatszaken, dat van hem zeker niet al te veel inspanning in het belang van de partij kan worden gevergd.

De C.D.U. is echter van nu af aan geen „eenmans-partij" meer. Het is ook geen partij meer, waarin alleen het woord van dr. Adenauer geldt. Daarmede bewees de CDU vol leven te zijn, iets wat haar tegenstanders wel eens hebben gewaagd te betwijfelen. Het is onmiskenbaar een feit, dat de C.D.U. de laatste maanden op binnen- zowel als buitenlands politiek niveau enkele tegenslagen heeft moeten incasseren: de val van de rond de CDU gegroepeerde landsregering van Noordrijnland-Westfalen, de stilstand in de herenigingspolitiek, het uiteenvallen der coalitie met de liberale Vrije Demokraten, het mislukken van dr. Adenauers pro-Europese Saar-politiek, de stagnatie in de Frans-Duitse besprekingen over de her-aansluiting van het Saargebied en nog enkele andere aanwijsbare tegenvallers. Dit heeft de C.D.U. wakker geschud. Tenslotte staat West-Duitsland nog maar anderhalf jaar voor de volgende algemene verkiezingen (einde 957). Het was noodzakelijk, dat de partij eens de hand in eigen boezem stak. Dat zij voor zelfkritiek niet terugdeinsde bewees het interessante debat, dat plaatsvond tussen bondskanselier Adenauer — gesecondeerd door minister van buitenlandse zaken, dr. Von Brentano — en de Berlijnse hoogleraar prof. Friedensburg over de herenigingspolitiek in het licht van West-Duitslands verhouding tot de Sovjet-Unie. Dat debat, plus de strijd om de vier vice-voorzitters, plus het desavoueren van minister van financiën Schäffer vanwege diens onwil om de belastingen te verlagen, plus de hartige woorden die in de zes werkgroepen van het congres zijn gesproken getuigden van een nieuwe geest, die in de CDU is gevaren en die zich ongetwijfeld na verloop van tijd in de politiek der machtigste regeringspartij in Bonn zal weerspiegelen. Waarschijnlijk is dàt het voornaamste resultaat geweest van het CDU-congres, dat de vorige week in Stuttgart werd gehouden.

Het onderscheidde zich scherp van het partijcongres, dat een week tevoren door de „Freie Demokratische Partei" van dr. Dehler in het nabije Würzburg was gehouden. Tegenover de polemieken, tiraden, nostalgische herinneringen aan het coalitieverleden, beledigingen en scheldwoorden aan het adres van dr. Adenauer en de CDU, die het FDP-congres in Würzburg karakteriseerden, stonden in Stuttgart een nuchtere en zakelijke beschouwing van de zeker niet gemakkelijke toekomst der partij, een heldere politieke conceptie (trouw aan Europese integratie en de Atlantische organisatie, intensivering van de strijd tegen het communisme) en constatering van het feit, dat de beginselen waarop na Duitslands nederlaag in 1945 de CDU werd gegrondvest, in die periode zijn bevestigd en ook thans nog onverminderd gelden. De CDU keek in Stuttgart ook terug op 10 jaren politiek verleden, maar zij bleef er niet lang bij stilstaan. Het congres ontwikkelde duidelijke en richting-gevende concepties voor de sociale politiek, landbouw en buitenlandse politiek. Verhelderende woorden waren te horen in de werkgroep van economie en financiën. De CDU-fraktie insisteerde op belastingverlagingen overeenkomstig het voorstel, dat zij daartoe opstelde. Zij wilde niets horen van minister Schäffers bezwaren. Niets speelde zich achter de schermen af. De pers mocht ook de beraadslagingen der zes werkgroepen bijwonen. Zo kon zij zelf vaststellen, dat de CDU niet (langer) een partij is van eenzame beslissingen van haar voorzitter, dr. Adenauer.

De oud-premier van Noordrijnland-Westfalen, Karl Arnold, die op het partijcongres van de West-Duitse Christelijk-Demokratische Unie tot vice-voorzitter werd gekozen. De CDU heeft nu vier vice-voorzitters.

Wie overigens de Bondskanselier op dit congres van zijn beminde partij bezig zag, zal zeker niet de indruk hebben gekregen, dat het vraagstuk van zijn opvolging zowel als leider der regering als der partij (die hij ook in de Bondsdagverkiezingen van het volgende jaar weer zal aanvoeren) bijzonder acuut is. Er is in Stuttgart, min of meer tegen de verwachting in, dan ook helemaal niet over gesproken. In de benoeming van de 4 vice-voorzitters moet dan ook zeker niet worden gezien een poging van de partij om de „kroonprins-kwestie" voortijdig op te lossen. Als het eenmaal al zover mocht komen, dat er een opvolger voor dr. Adenauer moet worden aangewezen, is het helemaal niet gezegd, dat die zal voortkomen uit de rangen der vice-voorzitters. Maar voorlopig is die vraag — en ook dat bevestigde Stuttgart — nog niet aan de orde. En zij, die beweren, dat het Adenauer-tijdperk zowat voorbij is, hadden eens in Stuttgart moeten gaan kijken.

Ronde van Italie

Lecco. — De etappe van de Ronde van Italië welke de renners voerde van Rappalo naar Lecco over 278 kilometer is gewonnen door de Italiaan Albani in de tijd van acht uur 53 minuten en 56 seconden, waarbij hij een gemiddelde snelheid per uur maakte van 31.201 kilometer. Tweede werd de Italiaan Favero en derde de Italiaanse Padovan.

De Nederlander Nolten kwam op de zevende plaats. Allen noteerden de zelfde tijd als Albani.

De overige Nederlanders, Wagtmans, de Groot, Stolker, Van de Brekel en Schoenmaker werden exaequo 31 geplaatst.

De leider van het algemeen klassement is thans de Italiaan Fornara; Wagtmans staat negende; Nolten 26e; de Groot 50e; Stolker 65e.

Sportnieuws

Lissabon. — Het Portugees voetbalelftal versloeg dat van Spanje met 3-1. Bij de rust was deze stand al bereikt.

Parijs. — De Fransman Gauthier won de wegwedstrijd Bordeaux-Parijs over 551 km mt gangmaking in 12 uur 55 min. Tweede werd de Belg Ockers, derde de Fransman Cieleska en vierde Wim van Est, die 10 minuten achterstand had. Dit is de derde overwinning van Gauthier in deze wielerwedstrijd, welke tweemaal door Van Est is gewonnen.

Duisburg. — Frankrijk versloeg Duitsland in het Davis-Cuptornooi in de kwartfinales van de Europese zone met 4-1. Zweden versloeg Belgie te Brussel met 4-1. Italie leidt tegen Denemarken met 2-1.

Francorchamps. — De Britse coureur Collins met Ferrari won de Grote Prijs van België over ruim 508 in 2 uur 40 min. met een gemiddelde snelheid van ruim 196 km per uur. Tweede werd de Belg Frere met Ferrari en derde de Brit Stirling Moss met Maserati. De Argentijn Fangio had lange tijd de leiding tot hij wegens motorpech aan zijn Ferrari moest opgeven.

Hockey:

Nederland verslaat Duitsland met 3—0

Amstelveen. — Nederland won een landen heren hockeywedstrijd tegen Duitsland met 3-0. Bij de rust was de stand 1-0. Het Duitse team, dat in 1954 het Europees tornooi te Brussel won en als een der sterkste Europese team beschouwd wordt, bleek niet opgewassen tegen de fel aanvallende Nederlanders. De Oranje-mannen scoorden het eerste doelpunt in de 7e minuut, waarna heftige Duitse tegenaanvallen werden afgeslagen en Nederland het initiatief nam, zonder dat dit tot doelpunten leidde. Na de hervatting verhoogden de Nederlanders hun voorsprong reeds in de eerste minuut en zes minuten later bezegelde Nederland een verdiende 3-0 overwinning.

Norfolk, Virginia. — De 52-jarige mej. Minnie Mangum die bekend stond om haar liefdadigheid heeft in Norfolk in de Amerikaanse staat Virginia bekend, de firma waarbij zij werkte, voor ruim een miljoen dollar hebben opgelicht. De firma is failliet gegaan. De diefstallen waren begaan tussen 1933 en 1955.

De gratis serv ce en de concurrentie

Willemstad. - In het Maandblad van Handel en Nijverheid lezen wij: „In een zeer interessant artikel in de Economisch-Statistische Berichten van 14 maart 1956 vestigt Dr W. J. v. d. Woestijne de aandacht op gevallen, waarin de concurrentie prijsverhogend i.p.v. prijsverlagend werkt. Daarbij onderzocht de schrijver vooral de invloed van de gratis service in de detailhandel. Gaarne laten wij het betoog van Dr v. d. Woestijne hier volgen:

In het algemeen neemt men aan, dat concurrentie tussen aanbieders tot prijsverlaging leidt. In onze huidige marktstructuur komen evenwel gevallen voor, waarin het gevolg juist prijsverhoging is. Aangezien wij de overtuiging hebben, dat het hier geenszins uitzonderingsgevallen betreft, kan het nuttig zijn enkele van deze gevallen nader onder het oog te zien.

Het eerst willen wij de invloed van gratis service in de detailhandel onderzoeken. Op een bepaald ogenblik bestaat er evenwicht tussen de prestaties van de handelaar en zijn bruto-winstmarge in het algemeen. Dit evenwicht betreft evenwel maar zelden de prestaties verbonden aan de verkoop van een speciaal exemplaar en de daarmede verkregen bruto-winst. Daardoor is het mogelijk een speciaal exemplaar met meer service te verkopen dan gemiddeld mogelijk is. Het is zelfs in het belang van de detaillist om die service te geven als daarvan deze individuele koop afhankelijk blijkt te zijn. Beter enkele procenten rentederving door levering op krediet of kosten voor andere service, dan de gehele bruto-winst te riskeren!

Deze situatie kan er evenwel toe leiden, dat men meer en meer de gratis service gaat verstrekken. Het gevolg is, dat het aanvankelijke evenwicht tussen totale prestaties en totale brutowinst verloren dreigt te gaan. De totale kosten zijn teveel gestegen en dit drijft tot een verhoging van de bruto-winstmarge over de gehele lijn, zowel voor de op afbetaling als voor de contant verkochte artikelen. Het niet in rekening brengen van de kosten van speciale service heeft hier tot een algemene verhoging van de prijzen geleid. Dit kan zover gaan, dat de zgn. contantprijs berekend is op de kosten, verbonden aan het verkopen op afbetaling. Een echte contantprijs is er dan niet meer, zodat het rationeel zou zijn om de enkeling, die dan nog contant koopt, een korting voor contant te geven in plaats van de afbetalingsklanten de kosten van de afbetaling in rekening te brengen.

Zijn wij goed ingelicht, dan is het thans reeds mogelijk voor bepaalde produkten de echte contantprijs te vernemen, omdat die produkten normaliter „zonder prijsverhoging" op afbetaling worden geleverd. Dit geval van „gratis service", die op den duur kostenverhogend werkt, staat niet op zichzelf. Wij vinden het o.a. ook bij „gratis thuisbezorgen".

In de hogere geleding, dus in het verkeer tussen grossier en detaillist, kan zich een volkomen analoge situatie voordoen. Bekend is de kostenverhogende werking, die in het begin van deze eeuw allerlei „gratis service" van de grossier aan de kruideniers met zich bracht. Kleine orders, als gevolg van „parate aflevering" en kredietverlening, hadden het kostenniveau van de grossier ongeveer verdubbeld. Dat deze service de kosten daarvan niet waard was, bleek toen enkele grossiers daarmede braken en in hun vrijwillige filiaalbedrijven tot kostenpercentages komen, die ongeveer de helft waren van wat daarvoor noodzakelijk werd geacht.

Een zelfde situatie treft men thans nog in de groothandel in geneesmiddelen aan. De concurrentie wordt daar door de groothandel niet gevoerd als een prijsconcurrentie (vermindering van de groothandelsmarge primair ten gunste van detaillist of fabrikant, maar uiteindelijk ten gunste van de consument), maar als een serviceconcurrentie. Deze uit zich vooral in de parate aflevering van kleine hoeveelheden en in de tendentie tot het stichten van verkoopfilialen in verband met de parate aflevering. Ook hier leidt de concurrentie niet tot prijsverlaging, maar via servicevergroting tot kostenverhoging, of wordt een anders mogelijke prijsverlaging tegengehouden.

Gaan wij nog een geleding hoger, dan moeten wij de verhouding tussen fabrikanten en grossiers onderzoeken. Wij baseren ons hier speciaal op de verhoudingen in de kruideniersbranche. De feitelijke toestand is daar zo, dat een belangrijk deel van de verkopen via zgn. commerciële organisaties geschiedt. Zulk een commerciële organisatie kan gedefiniëerd worden als een samenwerking tussen grossiers of inkoopverenigingen van detaillisten, zowel op de inkoop- als op de verkoopmarkt. Zij nemen in de kruideniersbranche een zeer belangrijke plaats in. Verschillende van hen beheersen in feite meer dan 10 pCt. van de totale handel. Het is geen zeldzaamheid als een fabrikant voor 20 pCt. of meer van zijn afzet van één commerciële organisatie afhankelijk is.

Het is duidelijk, dat het voor zulk een fabrikant veel uitmaakt of hij deze grote klant al dan niet verliest. Dat kan beslissend zijn voor de rentabiliteit van zijn gehele bedrijf. Zulk een commerciële organisatie neemt dan tegenover die fabrikant een machtspositie in en is in staat op grond daarvan prijsreducties af te dwingen. Soms gebeurt dit in het bedingen van een lagere prijs dan normaal of van hogere kortingen, maar vaak wordt aan deze reducties de vorm van een omzetbonus gegeven. De hoogte van der bonus houdt evenwel geen verband met de besparingen, die de fabrikant heeft als gevolg van de grote afzet, maar met de machtsverhoudingen.

Deze machtsverhouding vindt haar grond in de omstandigheid, dat de grossier voor zijn aankopen de keus heeft tussen de fabrikant in kwestie of één van diens concurrenten. Zou voor de grossier niet de mogelijkheid bestaan om op een andere fabrikant over te schakelen, dan zou hij, zoals duidelijk is, de fabrikant niet voor het dilemma „alles of niets" kunnen stellen en dus geen machtspositie in kunnen nemen. De machtspositie van de grossier vindt dus haar grond in de feitelijke of potentiële concurrentie tussen fabrikanten.

Op het eerste gezicht lijkt het alsof de concurrentie tussen fabrikanten hier het normale effect heeft van tot prijsverlaging te werken. Maar bij nader toezien blijken de verschillen groot, zelfs principieel. Normaal is, dat, als ten gevolge van de concurrentie van aanbieders de prijs lager komt te liggen, alle afnemers daarvan profiteren. Maar hier is het anders. De verworven prijsverlaging geldt slechts voor die afnemers, die door hun machtspositie speciale concessies hebben afgedwongen en niet voor de anderen. Neen, sterker, de betekenis van de prijsreducties is juist in dit verschil, in deze prijsdiscriminatie, gelegen. Als de extra korting voor alle afnemers zou gelden, dan zou deze zelfs belangrijk minder aantrekkelijk zijn.

Het grote belang is niet dat men tegen lagere prijzen kan kopen, maar dat men hier een voorsprong op zijn concurrenten verwerft. Wat het afnemende bedrijf betreft is er dus geen enkel bezwaar tegen als de prijsreductie aan zijn kant tot uiteindelijk gevolg heeft, dat de prijzen voor de andere afnemers gaan stijgen, respectievelijk dat een anders mogelijke daling van de prijs achterwege blijft. Kostprijstechnisch gezien is dit contrair verloop van de aanbiedingsprijzen niet alleen denkbaar, maar zelfs waarschijnlijk. De extra bonus moet immers òf uit de winst van de fabrikant komen òf als een extra kostenelement voor de totale produktie worden beschouwd. In al die gevallen, waarin de winst van de fabrikant niet de normale grenzen overschrijdt, werkt de extra bonus als een kostenverhoging voor de overige afnemers. Anders gezegd: als de winst van de fabrikant normaal is, moet iedere bonus, aan een bepaalde afnemer toegestaan, ten laste van de overige afnemers komen.

Hoe werkt een en ander nu in op de prijzen, die de consument moet betalen? De bonus van de commerciële organisatie vormt voor dat bedrijf een speciale ondernemerspremie. Uit de theorie van de prijsvorming volgt, dat speciale ondernemerspremies in het algemeen door de onderneming behouden kunnen worden en niet via de onderlinge concurrentie aan de afnemers plegen te worden doorgegeven. Er is geen enkele reden om hier een uitzondering op deze regel te vermoeden. Eerder is er aanleiding om te verwachten, dat de tendentie tot prijsstijging voor die afnemers, die geen machtspositie ten aanzien van de fabrikant innemen, het algemene prijsniveau ongunstig zal beïnvloeden, al was het maar omdat een anders mogelijke prijsdaling achterwege moet blijven.

Prijsreducties, door een groep distribuanten afgedwongen, op grond van hun machtspositie ten aanzien van de fabrikant, hebben dus de tendentie de kosten van levensonderhoud niet te verlagen, maar juist te verhogen. Het probleem beperkt zich evenwel niet tot de verhouding fabrikant—commerciële organisatie. Wij zagen een zelfde invloed immers werkzaam in de detailhandel (niet specifiek doorberekenen van de kosten van een aanvankelijk incidentele verkoop op afbetaling) en bij de grossiers (extra service).

Kenmerkend voor al deze problemen is, dat een leverancier door het relatieve macht van zijn afnemers, respectievelijk als gevolg van de concurrentie gedwongen wordt tot het geven van extra service of het geven van een extra bonus. Juist omdat het hier aanvankelijk een incidenteel geval betreft schijnt het alsof dit niet leidt tot een algemene verhoging van de prijzen. Maar incidentele concessies hebben de neiging steeds minder incidenteel te worden. Zodra een niet meer te verwaarlozen deel van de afzet onder deze „extra voordelige" condities valt, is de algemene verhoging van het kosten- of prijsniveau niet meer te ontgaan.

Wat vermeden moet worden, is die eerste stap, die zo gemakkelijk gezet wordt, maar die onverbiddelijk consequenties met zich brengt. Het doen van die eerste stap kan vermeden worden als de leverancier direct geconfronteerd zou worden met de volledige gevolgen èn van de eerste stap èn van de consequenties daarvan. Dit moet gezien worden als de economische achtergrond van de Amerikaanse Robinson Patman Act. Deze verbiedt het doen van concessies aan een enkele beroepsmatige afnemer als die niet tevens voor alle anderen, die in een zelfde positie zijn, gelden. Hierdoor wordt een zeer belangrijke rem gezet op het doen van die eerste stap. Maar niet alleen wordt hier de leverancier praktisch belet incidentele concessies te doen, ook voor de beroepsmatige afnemer, die een economische machtspositie inneemt, wordt het onder deze wetgeving minder interessant zulke concessies af te dwingen. Hij kan namelijk op deze wijze geen voorsprong meer op zijn collega's verkrijgen en dus geen ondernemerspremie incasseren.

Naar de vorm richt zich zulk een verbod tot het doen van incidentele concessies tegen de hier in een zwakke positie staande leverancier. Met deze realiteit dient men terdege rekening te houden. Zou de wetgever voor het overtreden van deze bepalingen dan ook alleen de zwakste partij aansprakelijk stellen, dan is te verwachten, dat de sterkste partij toch zal blijven aandringen en waarschijnlijk behulpzaam zal zijn bij het zoeken naar vormen, waardoor het bewijs van de overtreding moeilijk geleverd kan worden.

Dat kan op velerlei wijze. De Amerikaanse wetgever heeft met een bewonderenswaardig realisme dan ook beide partijen strafrechtelijk verantwoordelijk gesteld: niet alleen de leverancier, die een incidentele concessie doet, maar ook de afnemer, die daarvan profiteert. Hierdoor is de rechter in staat rekening te houden met de drang, respectievelijk dwang, die van de afnemer is uitgegaan.

Wij hebben het nuttig geoordeeld in dit artikel onder andere ook op enige aspecten van economische macht met betrekking tot de prijsvorming in te gaan, omdat binnenkort de behandeling van het ontwerp van wet houdende regelen omtrent de economische mededinging te verwachten is. De door ons behandelde gevallen zijn namelijk in zoverre interessant, omdat:

1. zij niet veronderstellen een machtspositie bij de aanbieder, maar juist bij de afnemer;

2. de uitwerking van deze machtspositie in eerste instantie het karakter heeft van extra onbetaalde service, respectievelijk van incidentele prijsreducties.

Het komt ons voor, dat het huidige wetsontwerp juist door deze twee bijzondere aspecten geen middel tegen deze vormen van machtsposities oplevert. Toch zijn juist deze vormen voor onze hedendaagse maatschappij als belangrijk te beschouwen. Hun invloed op de prijsvorming, en via deze op de kosten van levensonderhoud, mag ons inziens niet veronachtzaamd worden. Het is te hopen, dat een weg gevonden kan worden om het wetsontwerp economische mededinging alsnog zo te amenderen, dat ook de machtsposities van afnemers, die in eerste instantie tot prijsconcessies voeren, maar die op den duur tot prijsverhogingen leiden, kunnen worden tegengegaan.

Berlijn. — De Duitse uitvinder Willi Hoffmann heeft een hefschroefvliegtuig ontworpen dat circa NAf. 1250 kost. Het toestel heeft een romp van aluminium en plastic, een motor van 250 cc en contra-roterende hefschroeven.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 3209
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardònweg 2, tel: 43351
B. g. g. nad. Inl. tel 2400
Materialen Afdeling:
C. P. Riegma tel. 4550
C.S.M.
Rederij:
H. H. van der Koogh tel: 2710
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
van 08.00—08.00.
F. Idenburg tel. 2118
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel: 2498
THEATER ASIENTO
„Verborgen moederschap.
Geen kinderen beneden de 18 jaar

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	789 3/4
Unilever cert. v. aand.	410
Philips aandelen	312 1/2
Philips pref.	183 1/2
AKU aandelen	273 1/2
Ned. Scheepv. Unie aand.	102 1/4
KNSM aandelen	185 3/4
KPM aandelen	185
Ned. Handel Mij cert.	198
Nat. Handelsbank aand.	132
Escomptobank aand	n.g.
HVA aandelen	117 3/4
Amstredam Ruber aand	99 1/4
Ver. Deli Mijen.	138 1/4
Aniem. Nat. Bezit.	80 laten
3% dollar oblig. Ned. '47	92 1/2
3% Nederl. '47 (obl.)	92 7/8
Holland-Am. Lijn aand	191 1/2
Walvisvaart aand.	74
Amsterdamse Bank aand.	236 1/2
Holl. Bank Unie cert.	235 1/4
Billiton 2e rubriek	255
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas. Mij	163
Borsumij aand.	110 laten
Lindeteves aand.	227 1/2
Royal Dutch Am. S. in $ 69.35	bieden
Rott. Bank aand.	213 1/2
Curaçaose Handel Mij.	210 laten
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit	306 1/4

De internationalen boekten kleine vorderingen als gevolg van de betere berichten uit Wall Street. De activiteit was echter zeer gering. Scheepvaart leed onder de verkoopsdruk, vooral Holland-Amerika lijn die 4 punten lager noteerde. De Cultuurondernemingen werden verwaarloosd, en bleven onveranderd. De guldensbeleggingen noteerden zwak, vooral de Converteerbare Lening 1947, noteerde 3/4 punt lager. De koersgemd. luiden: Petroleum 399.50, Industrie 164.40. Scheepvaart 166.53. Banken 140.83. Ind. fondsen 125.19. Algemeen 221.08.

New Yorkse Beurs

New York. —e NY-beurs was gistermorgen onregelmatig en rond het middaguur hadden fractionele koersstijgingen de overhand. Wallstreetkringen verwachten voorlopig weinig veranderingen in het markt beeld.

In de namiddag werd de stemming iets beter en de markt sloot vast met koersstijgingen tot $ 1.— of meer.

Aantal verhandelde fondsen 1124; hoger 577; lager 337; onveranderd 210. Aandelenomzet 1.500.000; obligatieomzet $ 3.420.000.

Amer. Tel and Tel	132 1/4
Anaconda Comp.	70 5/8
Bethlehem Steel.	145
Dupont de Nemours	205 7/8
Gen. Electric	57 1/2
Gen. Motors	42 1/2
Intern. Tel and Tel	31 3/4
Kon. Petr. Mij	104 3/4
Shell Oil	79 1/2 ex Dividend
Standard Oil of N. Y.	54 1/8
U.S. Steel	54 1/2
Canadian Pacific	31 3/8
Intern. Nickel	93

Rome. — De nationale raad van de Italiaanse christen-democratische partij heeft besloten geen bondgenootschappen aan te gaan met uiterst linkse of rechtse partijen.